

Deschiderea Forumului Minier

Domnul Alexandru Nicolici, președinte APMA

Acest forum minier este la a 3-a ediție și este o onoare deosebită să avem în față un prezidiu care a ajutat să se întâmple acest lucru, cea care ne stimulează să facem acest lucru pentru resursele minerale ale României și care vă adresează prin cuvântul domnului Gheorghe Duțu, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, un „bun venit”.

DIGheorghe Duțu, președinte ANRM

Cuvânt de deschidere a Forumului Minier 2016

Tematica Forumului Minier este de un real interes atât pentru autorități cât și pentru operatorii din piață. Nu este o noutate faptul că România are o lungă experiență în acest domeniu al explorării și exploatarei resurselor minerale. Chiar dacă dispunem de cantități semnificative de resurse minerale, care la nivelul țării au fost puse în evidență prin lucrări de prospecțiuni, explorare și înregistrate ca resurse și rezerve în baza de date a ANRM, România s-a confruntat în ultimele 3 decenii cu o diminuare semnificativă pentru unele produse. Valorificarea resurselor minerale solide în perioada postdecembristă a cunoscut schimbări dramatice

datorită factorilor economici și politici interni și externi și chiar sociali abuzati de percepția societății. De aceea tendința europeană în ultimii 30 de ani a condus în toată Europa spre desființarea unor activități miniere, începând cu zonele carbonifere din Anglia anilor '80.

Valorificarea hidrocarburilor ca substanțe minerale energetice a avut o altă conjunctură, mai favorabilă, datorită creșterii solicitării pe piață. Pe de altă parte, în această perioadă România, în contextul politic european, poate mai mult decât alte state, a redus, după cum știm cu toții, activitatea minieră, aflată inițial în proprietatea statului, ineficientă economic la momentul respectiv, ajungându-se la situația actuală, când prea puține resurse minerale solide sunt valorificate, ex. resurse de bauxită, minereuri polimetalice, auro-argentifere, exploatare carbonifere subterane.

La polul opus, un reviriment a apărut în cazul substanțelor minerale solide utilizate în industria materialelor de construcții și industria lianților cum ar fi cele refractare, agregate, cele direct valorificate în industria alimentară cum ar fi apele minerale și, de asemenea, exploatarea de săruri. În ultimii ani contextul general european prezintă o inversare a trendului privind interesul pentru substanțe minerale solide manifestând, prin programe operaționale sectoriale ale UE de valorificare a unor substanțe considerate critice, întocmirea unor liste actualizate pentru aceste substanțe și identificarea de politici menite să încurajeze valorificarea lor. Uniunea Europeană importă anual peste 200 milioane de tone minereuri metalifere din care în UE sunt produse doar cca 30 mil., deci procentul de 15% este asigurat din

interiorul UE, iar 75% este import cu precădere din China.

Ținând cont de faptul că pe parcursul ultimilor 30 de ani, România a suferit două modificări de direcții în strategia minieră, ANRM și-a adus aportul și a ținut să sublinieze importanța armonizării legislației românești cu legislația europeană în domeniu dar și alinierea la standardele țărilor membre. România are o legislație minieră care permite la ora actuală participarea activă a sectorului privat și a marilor companii la exploatarea depozitelor de minereuri ale țărilor și pe care intenționăm să o îmbunătățim.

În acest sens, apreciem că este oportun să luăm în considerare modificările europene în vederea facilitării accesului potențialilor investitori interesați de activitatea minieră, implementarea schimbărilor necesare în ceea ce privește cadrul legislativ din sectorul minier, va duce la optimizarea operațiunilor din acest sector.

Știm și acum probleme care sunt legate de accesul la resurse, una din problemele importante care ne creează probleme deosebite.

În exercitarea atribuțiilor ce-i revin conform legii, activitatea ANRM s-a desfășurat în direcția aplicării prevederilor legale, în domeniul concesiunii miniere respectiv dării în administrare, activitate constantă în acordarea de permise de prospecțiuni sau de explorare, exploatare și licențe de explorare-exploatare. Conform principiului transparenței, întreaga activitate cât și actele emise se găsesc în timp real pe situl ANRM. Informarea opiniei publice despre necesitatea dezvoltării minieritului se lovește uneori de opiniile unor reprezentanți ai societății, de cele mai multe ori neavizați privind aspectele tehnice ale problematicei, în special impactul asupra mediului. Exemplul țărilor scandinave este un reper în privința promulgării necesității de materii prime cu protecția mediului, dar suntem conștienți că mai avem multe etape de parcurs până la îndeplinirea acestui deziderat. Din antagonismul continuu între necesitatea de materii prime și responsabilitatea crescândă a societății față de mediu, avem convingerea că se vor naște exploatare miniere moderne ce vor îndeplini toate standardele actuale privind protecția mediului și dezvoltarea socială durabilă.

Vă mulțumesc foarte mult și sper că în cursul dezbaterilor vom atinge unele dintre problemele pe care le-am prezentat și aici.

Domnul Alexandru Nicolici: nu am cuvinte, toți de aici am avut impresia, ani de zile, că suntem singuri în fața unor probleme și că nu suntem în fața nimănui cu care să discutăm. Surpriza cea mai mare am reușit, după un an în care am avut 3 sau 4 întâlniri, să organizăm acest Forum, să vedem că într-adevăr nu suntem singuri și suntem aici cu tot ce înseamnă crema acestui Guvern al României! Îl salutăm pe dl viceprim-ministru Costin Grigore Borc, care ne aduce cuvântul Primului Ministru pentru acest eveniment.

Domnul Costin Grigore Borc, viceprim-ministru, ministrul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri

Am să dau citire mesajului Primului-ministru:

Distinși participanți la Forum

Sunt încântat să mă adresez dumneavoastră și îmi convine să considerați mesajul meu expresia dorinței de a vă fi alături în materializarea proiectelor ce vă animă. Aprecierea mea vine nu doar din calitatea ce îmi este încredințată în prezent de societate ci și din convingerea că asemenea demersuri se pot dovedi generatoare de idei, soluții și rezolvări necesare și binevenite pentru viitorul țării. Ne este clară tuturor datoria de a gestiona cu maximă eficiență și deplină responsabilitate resursele de care dispunem la un moment dat.

Organizarea acestui Forum se revendică, atât prin conținutul cât și prin obiectivele sale pe termen scurt, mediu și lung, al momentului ales, din dorința de a participa ca specialiști, ca intelectuali, ca români la căutarea și identificarea unor căi și pârgii de acțiune în domeniul pe care îl cunoașteți mai bine ca oricine, la cristalizarea de catalizatori eficienți și durabili.

România este interesată, în tot ceea ce face, să-și alinieze comportamentul la standardele proprii comunității europene din care face parte, să garanteze cetățenilor săi o existență demnă, prosperă, în deplină siguranță, în sincronie cu propriile aspirații. Binevenit este orice efort de natură să coaguleze - pe această autostradă spre ziua de mâine - potențialul material și uman de care dispunem. Văd în ceea ce vă propuneți să faceți, în felul de a gândi și de a vă proiecta ca actori viabili un mod promițător în a conferi resurselor de materii prime un loc prioritar.

Plec de la recunoașterea unui postulat: în implementarea și accelerarea dezvoltării acestui sector al economiei naționale, se impune sincronizarea, corelarea foarte strânsă a instituțiilor statului ce conturează strategiile pe termen lung și operatorii angrenați în dezvoltarea proiectelor economice.

Fără urmă de îndoială, statul rămâne preocupat a supraveghea aplicarea acelor practici și tehnologii disponibile la nivel mondial, eficiente economic, dar și cu impact minim asupra mediului, proces ce trebuie să includă și impulsionarea cercetărilor tehnologice în domeniu, precum și pregătirea specialiștilor în interiorul unui învățământ performant dedicat.

Se impune să privim lucrurile cu realism: statisticile disponibile pentru sectorul economic al resurselor minerale sunt în același timp îngrijorătoare, dar și întru totul mobilizatoare.

Găsesc meritoriu pentru acest Forum modul de abordare a „fotografiei momentului” și mobilizarea aproape exhaustivă a celor ce pot configura soluții constructive reale.

Mă simt îndemnat să adresez mulțumiri partenerilor ce vă stau aproape în acest demers, ministerele Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, Mediului și Pădurilor, Finanțelor Publice, Justiției, Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și, nu în ultimul rând, Asociației Generale a Inginerilor din România, respectiv Academiei de Științe Tehnice din România.

Personal, rămân optimist în vizibilizarea eforturilor dumneavoastră conjugate și, în acest sens, vă doresc succes!

*Dacian Cioloș
Prim Ministru*

București 21 aprilie 2016

**Domnul Sorin Sergiu Chelmu,
secretar general al Guvernului României**

Mi-am notat câteva gânduri pe care aș vrea să vi le transmit și dumneavoastră, eu nefiind specialist în domeniul mineritului am încercat să-mi fac lecțiile și să vă transmit câteva gânduri din partea mea. În primul rând mulțumesc organizatorilor pentru invitație și pentru oportunitatea de a vă transmite un scurt mesaj privind misiunea mea cu privire la sectorul minier.

Sunt încântat să mă adresez d-voastră și să sper să considerați mesajul meu expresia de a vă fi alături în materializarea proiectelor d-voastră. Ne este clară tuturor datoria de a trata cu maximă eficiență și deplină responsabilitate resursele de care dispune țara noastră.

Organizarea acestui Forum se revendică atât prin conținut cât și prin obiectivele sale pe termen scurt, mediu și lung, la căutarea și identificare unor căi și pârgii de acțiune în domeniul minier. România este interesată în tot ceea ce face să-și alinieze comportamentul la standarde proprii comunității europene din care face parte, să garanteze cetățenilor săi o existență demnă și prosperă. Dacă înainte de 1989 în România sectorul minier s-a dezvoltat chiar mai mult decât a permis potențialul resurselor minerale solide, exploatabile din punct de vedere economic, în zilele noastre această situație este cât se poate de nefavorabilă. Încercările de restructurare, după anul 1990, au generat o serie de probleme de ordin social, economic și de mediu, bine cunoscute în acest moment.

Ținând cont și de situația internațională, astăzi, mai mult ca oricând, sectorul industriei miniere din România trebuie să reprezinte un

segment deosebit de important, menit să susțină cât mai activ dezvoltarea economică a țării prin furnizarea unei game majore de produse miniere utilizate ca atare sau ca materii prime.

O trecere în revistă a principalelor grupe de substanțe ce se exploatează în România la această dată denotă o situație nu tocmai îmbucurătoare. Dacă dorim apa, fie minerală, geotermală sau terapeutică, ne aflăm pe un trend ascendent. Nu același lucru putem spune despre celelalte grupe de substanțe. Cărbunile se confruntă cu probleme legate de închiderea exploatărilor subterane, substanțele radioactive practic nu se mai exploatează în acest moment, minereurile au avut cea mai dinamică cădere, astăzi există doar două, trei exploatări de minereuri polimetalice care funcționează efectiv. Chiar și substanțele nemetalifere și rocile utile se confruntă cu probleme legate de tehnologii învechite, infrastructură precară și grad destul de ridicat de deteriorare a mediului. Sarea, care reprezenta un sector de vârf cu ani în urmă, a ajuns să-și diminueze substanțial producția din cauza cheltuielilor mari la exploatare și a stării tehnice precare a utilajelor. Nu întâmplător, în strategia implementată de UE, România ocupă un loc nu tocmai fruntaș în ceea ce privește potențialul de dezvoltare a acestui sector pentru că, cel puțin deocamdata, este greu să ne comparăm cu țări ca Finlanda și Suedia care au ajuns model în dezvoltarea mineritului, iar state ca Polonia, Ungaria, Albania, Bosnia, Serbia sau Muntenegru au găsit soluții viabile și astăzi subclasează România la acest domeniu.

Ținând cont de aceste probleme, strategiile pe care Guvernul le are în derulare sau stadiu de proiect, vor ține în principal seama de creșterea prosperității interne, consolidarea politicilor miniere, securizarea furnizării de materii prime, prioritar din producție internă, reducerea impactului asupra mediului și nu în ultimul rând îmbunătățirea imaginii țării noastre cu privire la potențialul de materii prime minerale pe care încă putem să îl punem în valoare.

Desigur, fără o bună implicare, colaborare și corectă informare a principalilor factori implicați, mediul de afaceri, autoritățile responsabile ale statului, învățământul și educația, institutele de cercetare, organizațiile profesionale, asociații patronale, organizații

nonguvernamentale și multe altele, domeniul minier se va confrunța în continuare cu aceleași probleme dacă nu mai grave.

Fără urmă de îndoială Statul rămâne preocupat de aplicarea acelor tehnologii disponibile la nivel mondial, eficiente economic dar și cu impact minim asupra mediului, proces ce trebuie să includă și impulsionearea cercetărilor tehnologice în domeniu și pregătirea specialiștilor în interiorul unui învățământ performant dedicat.

Se impune să privim lucrurile cu realism, statisticile disponibile pentru sectorul minier în acest moment sunt destul de îngrijorătoare dar și întru totul mobilizatoare. **Sigur că acest forum cred că face acea fotografie a momentului și mobilizarea va veni din partea celor ce pot configura soluții constructive, reale.**

Adresez și eu mulțumiri Ministerelor Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, Mediului și Pădurilor, Finanțelor Publice, Justiției și nu în ultimul rând AGIR și Academiei de Științe Tehnice. Cred că ne dorim cu toții ca acest forum minier să nu se rezume la discuții și dezbateri sterile, să concurăm la rezolvarea problemelor care din nefericire trenează de ani buni în acest sector de activitate. Personal rămân optimist în vizibilizarea eforturilor dvs. conjugate și în acest sens vă doresc succes, iar la sfârșitul acestui Forum sper să tragem câteva concluzii, să rezulte câteva idei, astfel încât să putem merge înainte pe calea cea bună.

Vă mulțumesc și vă doresc succes în toate activitățile pe care le desfășurați.

**Domnul Mihai Mihăiță, președinte
Asociația Generală a Inginerilor din România**

Bun venit și ne autofelicitim noi, cei de la AGIR și Academia de Științe Tehnice pentru că am avut inspirația de a ne alătura acestei activități.

Rar se întâmplă la noi ca să fie Guvernul atât de reprezentat, asta înseamnă că acordă o importanță deosebită acestui sector, foarte

important al țării noastre, e vorba de resurse. Sunt bucuros că sunteți aici, vă spun „Bine ați venit” și doresc succes activității desfășurate astăzi, să se finalizeze cu un material care să fie promovat și am speranța că se va găsi o soluție de îndreptare a situației în care se află acest sector. Vă doresc mult succes și multă sănătate.

Domnul Alexandru Nicolici: Mulțumim domnului președinte Mihai Mihăiță și îl rugăm pe domnul Viceprim-ministru Costin Borc să ne spună ce gândește dânsul în acest moment.

**Domnul Costin Grigore Borc, Viceprim-ministru,
Ministrul Economiei,**

Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri

În primul rând aș vrea să ne uităm la cum arată mineritul în România astăzi și la resursele pe care le avem și la faptul că resursele pe care le avem nu le folosim aproape deloc. În cuvântul Primului Ministru ați văzut că specifică „*acele practici și tehnologii disponibile la nivel mondial, eficiente economic, dar și cu impact minim asupra mediului*” și vorbește domnia sa și despre „*impulsionarea cercetărilor tehnologice în domeniu, precum și pregătirea specialiștilor*”. Eu cred că pe lângă resursele pe care le avem în subsol și le putem exploata, unde avem foarte mult lucruri de la aur la cupru, nu am să mă refer la cărbune și la gaz, dar avem foarte multe halde de steril. Sunt printre dumneavoastră specialiști care știu bine că în acele halde de steril este și util și se poate face o muncă concomitentă de ecologizare și în același timp de extragere și re folosire a acelor resurse, mi se pare că ar fi una din prioritățile noastre și cred că se poate face cât mai repede și ar putea fi exact ce ne dorim: un mediu curat și în același timp continuarea mineritului.

Acum fiind în Guvern trebuie să îmi asum și ce au făcut guvernele anterioare dar consider că ne-am grabit să închidem minele, să distrugem instalații fără să ne gândim că se pot face lucruri foarte bune. Ar trebui să ne gândim la întregul ciclu al afacerii și chiar dacă întâmplător într-un an sau doi avem un business profitabil, să nu luăm decizii pripite.

Eu cred în mineritul din România, cred că se pot face foarte multe lucruri, cred că dumneavoastră ar trebui să fiți mai vocali, să găsiți modul de comunicare cu acele organizații nonguvernamentale care la un moment dat, opunându-se unui proiect, au lansat și alte

mesaje, de genul „nu mai vrem minerit în România”. Trebuie găsită calea de dialog cu acele organizații nonguvernamentale, să explicați dacă un proiect e bun sau rău; nu sunt eu aici ca să judec, haideți să ne ocupăm de acel proiect, să vedem cum să îmbunătățim acel proiect **dar să nu spunem niciodată că noi nu vrem minerit în România. România este o țară binecuvântată cu niște resurse minerale și este foarte bine să ne orientăm spre ele, să le exploatăm așa cum trebuie, să exploatăm în armonie cu mediul înconjurător și cu cetățenii din zonele respective.**

Dumneavoastră sunteți specialiști în domeniu, ar trebui să fiți mai vocali în a vă apăra domeniul de specialitate.

Doresc să fac câteva obiecții: în primul rând aș vrea să mă refer la lipsa de specialiști și aici mă refer la cercetarea tehnologică și pregătirea specialiștilor. Ce se întâmplă? Ne plângem de ANRM, văd această deprofesionalizare nu numai la ANRM ci și la Ministerul economiei unde lucrez de ceva vreme. Oamenii buni au ieșit la pensie, nu am știut să atragem oameni noi, am lăsat la mâna unor politicieni să aducă oameni în ministere și agenții, oameni care nu aveau nimic comun cu meseria și care s-au pus pe niște poziții... unii dintre ei au făcut politică alții nici măcar atât. Dar am pierdut încet, încet, nu am știut în timpul anilor să înlocuim profesioniștii, am redus personalul ca să ne încadrăm în bugete și ne-am trezit, întrebându-l pe dl președinte al ANRM, că nu mai avem decât câțiva inspectori în teritoriu, inspectori care au fiecare sute de dosare, că nu mai avem decât câțiva oameni care sunt în stare să răspundă la subiectele necesare.

Un semnal de alarmă pe care vi-l spun și la care mă gândesc împreună cu dl președinte Gheorghe Duțu și dl secretar general care supraveghează activitatea în Guvern, dl Sorin Chelmu, este ce putem să facem să aducem oameni buni în minister. Jurnaliștii scriu și ei ce vor să scrie ceea ce nu au cum să scrie este că bugetul a rămas același, nu se cheltuie în 2016 nici un ban în plus pe salarii față de bugetul aprobat, am reușit să reduc numărul de posturi vacante cu 10% ca să măresc salariile mici, pentru că nu poți să atragi un tânăr specialist cu 1700 de lei salariu brut, pentru că lucrează la oricare companie privată cu salarii de două sau

trei ori mai mari și cu posibilități de carieră mult mai frumoasă.

De aceea dacă noi nu reușim să atragem niște oameni care să fie buni profesioniști în minerit, care trebuie momentan să înțeleagă despre ce este vorba nu vom reuși niciodată. Trebuie să ne gândim împreună ce fel de reformă facem în așa fel încât fără să creștem birocrăția să fim în stare să atragem oamenii de care este nevoie în serviciul public.

Al doilea lucru: cadrul birocratic, cadrul legal care este câteodată propus de specialiști cu bună intenție și care de multe ori prin diverse norme este distorsionat, duce la următorul paradox, dumneavoastră știți foarte bine, cei care vor să lucreze legal le e aproape imposibil, iar cei care nu lucrează legal nu sunt pedepsiți și aunci orice om se gândește că mai bine lucrează la negru dacă nu mi se întâmplă nimic decât să încerc să am toate hârtiile în ordine, că n-o să le am niciodată. E un lucru de care vă asigur de tot sprijinul și sunt de acord că e foarte greu să învingi birocrăția. Nu e în regulă ca în 2016 să ceri să avem prețuri reglementate.

Și așa ajung la al treilea punct la care iarăși birocrăția ne pune piedici. Trăim într-o lume pe care am moștenit-o din anii '80, o lume securisto-nationalistă, în care „nu vrem să ne vindem țara”, „nu vrem să știe nimeni ce resurse avem”, totul e secret [...], trăim o fantasmă în care rezervele de nisip sunt secret de stat. Într-o discuție cu dl președinte Emil Constantinescu care spune „în toate țările civilizate din lumea asta informațiile sunt publice, ca oamenii care vor să investească să aibă acces la ele, să poată să-și facă planuri, să se gândească cum pot să le exploateze”.

Noi, și dl Duțu știe, ne învățăm într-un cerc vicios. De exemplu cărbunele este ultrasecret și dacă vrei să aduci niște investitori și vrei să vezi dacă poți să mai folosești din minele de la Hunedoara, orice investitor te întreabă „ce rezerve mai sunt acolo?” Acesta e primul lucru care te întreabă, iar răspunsul este „nu se poate, este supersecret dar dacă vreți să investiți niște sute de milioane sunteți bine-veniți”.

Ca oameni care suntem astăzi vremelnic în fruntea unor ministere sau agenții încercăm să ne luptăm cu această realitate și dacă și părerea specialiștilor ne ajută să crează un curent de opinie pozitiv, în care se spune „haideți să revigorăm mineritul, haideți să lucrăm deschis...

ce trebuie să fie secret de stat, e secret de stat dar nisipul de la Ghimpați nu e secret de stat, toți locuitorii iau cu căruța din acest secret de stat și îl duc în fața porții.

E nevoie ca și dumneavoastră să fiți activi, să vorbiți, să susțineți public această necesitate. [...] Când vin propunerile astea și de la specialiști ca dumneavoastră ne ajuta foarte mult să mergem într-o direcție.

Sper să fi generat suficient interes, să avem o discuție pe toate subiectele, nu pot decât să vă asigur de tot sprijinul meu, de toată dorința mea de a merge înainte și de-a lăsa la sfârșitul mandatului meu câteva idei de cum putem să mergem înainte cu mineritul.

Sper să am șansa ca și întreprinderile care sunt astăzi în protocolul Ministerului Economiei, întreprinderi din sectorul minier, să încercăm să resuscităm câte ceva, să repornim câte ceva. Timpul e foarte scurt și planurile se fac, mai ales în domeniul acesta, pe termen lung dar măcar să găsim ceva idei, să nu lăsăm cuprul, polimetalele, mineralele în general, de izbeliște.

Vă mulțumesc că m-ați ascultat, îmi cer scuze dacă am abuzat de timpul dumneavoastră și sper să avem o discuție cât mai interesantă.

Domnul Alexandru Nicolici: Multumim!

Ce am putea să le spunem celor care declară că nu pot să facă nimic contra birocrăției și nu pot să miște munții. Dumneavoastră chiar mișcați munții și ajutați și prin cuvântul spus. Vă mulțumesc încă o dată și pentru că ați făcut posibil ca a treia oară să se întâmple acest forum. Vreau să-i mulțumesc și domnului Nicolae Bud care s-a implicat de pe poziție privată în asigurarea unui participări de asemenea talie care s-a alăturat acestei activități.

Domnule Nicolae Bud vă mulțumesc și dacă știți ceva mai mult decât mine despre organizare, vă rog să le mulțumiți și dumneavoastră.

Domnul Nicolae Bud

Să-mi îngăduiți să deconspir ceva, fiindcă eu cred că se cade să fac respectuos lucrul acesta ca om care m-am ocupat din spate de acest eveniment, ca să se întâmple în maniera pe care o vedeți.

Distinși membri ai prezidiului, distinși colegi, domnule ministru, domnule secretar general, iubiți prieteni, vi se datorește evenimentul de astăzi!

Mai este ceva în sală care stie ce am pățit eu ca acest lucru să se întâmple în maniera aceasta, dar mă bucur că patima mea nu a fost în zadar și am ajuns în această situație. Doamnei Georgiana Marcu, consilier la Secretariatul General al Guvernului, vreau să-i mulțumesc față de dumneavoastră și am crezut că este potrivit să fac acest lucru, iar dacă am făcut o exagerare sau am comis o exagerare, cred că mă veți ierta.

Al doilea om din sala asta căruia doresc să-i mulțumesc special este domnul președinte al AGIR-ului, Mihai Mihăiță, care ne-a ajutat, atunci când, împreună cu domnul președinte al Asociației Profesionale *Munții Apuseni*, Alexandru Nicolici, căutam locația cea mai potrivită pentru organizarea acest eveniment.

Tot prezent în sală, domnul ambasador Neagu Udriou, fost director al Agenției Române de Presă, iar lângă domnia-sa stă un vechi admirator al minierilor dinainte de 89', domnul Teodor Brateș care ne-a sugerat locația, iar domnul președinte AGIR a răspuns acestei solicitări.

Datorită acestui fapt are loc astăzi Forumul Minier ediția a treia care va fi un câștig, în primul rând pentru oamenii suferinși, atâția câți au mai rămas, ai acestui sector.

Faptul că dezbateră noastră a fost onorată de Vicepremier, care a adus mesajul Primului Ministru Dacian Cioloș, faptul că s-a amintit aici că la Academia Română, în prezența

domnului Prim Ministru, s-a discutat că se va lucra la o strategie națională de dezvoltare a mineritului, nu este puțin lucru.

Eu sper ca domnia-sa, în calitatea pe care o are de Viceprim-ministru, să lase la sfârșit de mandat o contribuție exigentă și aplicată și profesională legată de sectorul mineralelor.

Mulțumesc tuturor celor ce ne-au onorat astăzi cu prezența.

Domnul Alexandru Nicolici, președinte Asociația Profesională *Munții Apuseni*

Domnule Viceprim-ministru, domnule secretar general, domnule președinte vă mulțumesc pentru că ați dat într-adevăr greutate și sens acestei activități.

Doresc să vă spun în continuare ce avem în program. Scopul principal a fost corelarea ultimelor rezultate ale politicilor europene în domeniu, să punem un punct de vedere al specialiștilor, al instituțiilor față în față acestea și vreau, înainte să trecem la prezentare, să știți că în această sală avem un dispozitiv tehnic foarte serios din partea ANRM, domnul director general Aurel Gheorghe a adus zece specialiști, toți vor reprezenta punctul de vedere al instituției care gestionează resursele, iar noi, ceilalți, suntem tot ce se cheamă cercetare, încercarea de-a valorifica, de-a comercializa.

Aveți în mapa primită, pe CD, pe larg, materialul care vine de la primul Forum Minier European.

Eu nu fac decât o scurtă prezentare în limba română a ceea ce aveți toți în mapă, ideea este că acest material arată cum se vede România în Europa, într-un studiu făcut pe 24 de țări, și va sta la baza discuției noastre. Este vorba de materialul care, în 17-18 noiembrie 2015, a fost prezentat în deschiderea primului Forum European de Minerit și Explorare și aici trebuie să spun că noi suntem la al treilea forum și multumesc din nou Agenției Naționale pentru Resurse Minerale că s-a străduit să avem acest eveniment. La prima ediție domnul profesor Gheorghe Popescu spunea „ultimul forum minier fost făcut de Virgil Trofin”, asta însemnând undeva la sfârșitul anilor '70.

Cu toate că noi suntem la al treilea forum minier, deci ca număr mai avansați decât cel european, la Forumul Minier European se lansau încă de acum 3 ani, politici privind necesitatea valorificării responsabile a resurselor minerale, iar noi încercăm să ne aliniem, să vedem ce putem face în acest nou sistem.

În analiza primilor producători de minerale, în tone metrice, locul I îl ocupă China, locul II, III, și IV - SUA, Rusia și Australia care împreună nu produc cât China. Europa, la cele 54 de materii prime minerale neenergetice pe care le folosește asigură undeva la 7-8% din producție proprie, deci este 90% dependență, iar din cele 20 de materii prime denumite critice, doar 5% este produs de Europa restul 95% se aduce din alte părți (în proporție de 30-35% din China).

Studiul s-a făcut pe 24 de țări printre care este și România, și s-a pornit de la ideea analizării a 10 criterii care influențează dezvoltarea mineritului:

- legislația minieră și reglementările;
- accesul la informații;

- atitudinea față de minerit;
- prospectivitate geologică;
- disponibilitatea terenului pentru explorare;
- corupția;
- costul cu munca vie;
- infrastructura;
- limba;
- înființarea unei firme, forța de muncă.

Pentru fiecare din aceste criterii, cele 24 de țări au fost apreciate de la negativ la pozitiv. Studiul a fost făcut la comanda Comisiei Europene de către un consorțiu destul de mare. Indiferent că ne place sau nu, acest studiu este publicat și acceptat că aceasta este percepția în Europa.

Primul criteriu, al *legislației miniere și reglementărilor*, România nu este nici negativă nici pozitivă, are o legislație minieră neutră.

Accesul la informații e între neutru și ușor, spre deosebire de Albania și Muntenegru unde este dificil, iar cel mai simplu este în Germania, Finlanda, Slovacia.

La *atitudinea față de operațiunile miniere*, România încă este ușor pozitivă chiar după experiența și superpropaganda dată de proiectul Roșia Montană, dar și în alte domenii sunt voci foarte energice, vocale, care strigă „jos mineritul”. Și aici nu pot decât să îi dau dreptate domnului Viceprim-ministru, dumneavoastră care știți despre ce e vorba dacă tăceți, ceilalți o să aibă câștig de cauză, cel puțin în a influența opinia publică generală, care nu sunt specialiști.

Criteriul - *prospectivitate geologică*, la care România stă foarte prost și știm cu toții că nu este adevărat dar, așa cum spunea și domnul Viceprim Ministru „dacă și nisipul este secret de stat”, dacă nu dăm informații afară cum să vină investitorul și să dea sute de milioane pentru că „știu eu ce fac cu ei”. Trebuie să existe acces la informație, dar despre acest lucru vom discuta mai târziu.

În ceea ce privește criteriul *disponibilitatea terenurilor pentru explorare*; da, respectul pentru proprietatea privată. Dar orice proiect, fie el și de milioane de euro, poate fi blocat de oricine care spune: acesta este terenul meu și nu vă atingeți de el. Deocamdată, în România accesibilitatea la terenuri este punct slab.

Calitatea și accesul la infrastructură (transport și utilități). La noi, accesul la infrastructură nu este limitat dar calitatea este cum este. Danemarca stă foarte slab cu accesul la infrastructură, dar aceasta decurge din legislație care interzice accesul pe drumurile

publice a transporturilor industriale, nu ai voie să plimbi mașini de 200 t pe drumuri publice.

Costul cu munca vie. Aici stăm cel mai bine, dacă putem să spunem așa, avem cel mai mic salariu, doar Albania stă mai bine decât noi.

La capitolul *corupție, limbă și bariere culturale* cel mai bine stă Marea Britanie deoarece se consideră că limba tehnică este engleza. La capitolul corupție nu există țară fără impact, dar există o limită acceptabilă. După cum vedeți primele 7-8 țări stau bine la acest capitol dar stau prost la limbă și bariere culturale. Din păcate România, la nivel de percepție a corupției stă la nivel foarte ridicat, impactul de limba este relativ același, poate ușor sub media europeană. Iar ultimul criteriu ce influențează dezvoltarea minieră este *înființarea unei companii*, unde suntem văzuți cel mai rău.

Este de remarcat că firmele nu au criterii în a înființa o reprezentanță. Din păcate toate societățile comerciale ale firmelor străine în România sunt, după definiția presei, offshor-uri. Toți suntem din Panama. Aici se bate monedă în denigrarea celor care vin din afară atacând de fapt capitalul străin.

Asta este tot ce s-a prezentat în esență la primul Forum Minier European, unde s-a arătat că acest studiu „Europa deschisă pentru minerit” oferă oportunități pentru guvernanți și legiuitori. Acest material în extenso, împreună cu multe alte materiale pe care le aveți pe CD-ul din mape, a ajuns la toți factorii decidenți. Sunt sau nu în măsură să miște lucrurile, au puterea, au capacitatea, au cunoștințele să le miște. Să știți că și noi aici avem și ar trebui să avem un cuvânt să-i ajutăm. Când au spus să fim vocali am înțeles că atât domnul Viceprim Ministru cât și domnul Secretar General au cerut ajutorul specialiștilor. Studiul permite legiuitorilor să se concentreze asupra elementelor unde se vede cel mai rău țara respectivă pentru a vedea ce e de făcut.

Modificări asupra percepțiilor vor fi reflectate în actualizarea anuală a studiului. Acest studiu își propune în fiecare an să vină cu elemente noi, ceea ce nu e puțin lucru, pentru că se vede cum s-a acționat ca percepția față de statul respectiv să fie puțin alta. Eu nu pot să fiu de acord, ca geolog, că România nu mai prezintă nici o perspectivă geologică, rămâne să vedem unde am greșit și să acționăm.

Acuratețea studiului poate fi îmbunătățită în viitor prin creșterea numărului de respondenți

și adăugând țările europene de la care s-au primit un număr insuficient de răspunsuri pentru a fi incluse în cercetare.

Vom discuta în cele patru module, căci așa am structurat această ediție a Forumului Minier, ca cele patru ministere care contrasemnează licențele de exploatare și sunt implicate în procesul de punere în aplicare a activității miniere, fiecare minister să aibă un modul în care să discutăm problemele specifice cu reprezentatul tehnic al acestora, respectiv Ministerelor Economiei, Finanțelor, Mediului și Justiției. Din partea fiecăruia dintre aceste ministere avem câte un moderator cu care să discutăm. Avem și aparatul mare al specialiștilor din ANRM care pot să ne spună punctul de vedere al instituției, noi de pe partea cealaltă să găsim soluții la lucrurile care de fapt ne deranjează pe toți.

Primul modul, ținând cont de materialele discutate în faza de pregătire a Forumului cu ANRM și ținând cont și de tendințele europene, este despre strategia industriei miniere. Există 3-4 strategii pe site, de un an și jumătate știm că sunt pe site dar nu au fost asumate de Guvern. Elementele prioritare de racordare la politicile europene, politici făcute publice de curând, le-a primit și Ministerul Economiei și ANRM. Resursele minerale și optimizarea mediului de afaceri, toate sunt în acest cadru și în acest modul și urmează să le discutăm. La întrebarea ce se speră de la acest Forum? Răspunsul ar fi: două lucruri practice imediate:

1. ne-am făcut vizibili, nu față de ANRM, că doar lucrăm cu ei toată ziua, semnează și sunt înnebuniți cât trebuie să semneze! Sunt zeci, sute de licențe care trebuie, conform unei proceduri ce nu poate fi simplificată... eu am făcut o simplă înmuțire, fiecare om de la ANRM ar trebui să rezolve în fiecare zi 59 de documentații
2. nu mai prezentăm lucrări cu ce am făcut, cu ce știm, lucruri care nu interesează pe toată lumea și care le facem între parteneri, la problemele pe care le ridicăm trebuie să găsim și noi sau să sugerăm noi răspunsul! Asta este o nouă formă de abordare și aranjamentul acesta cu „un prezidiu” este ca să nu vorbim toți deodată.

Domnule director general Sorin Găman, ca moderator la aceasta secțiune, veți conduce în această direcție, să ridicăm problemele și să căutăm răspunsuri, poate unul are un răspuns la problema altuia, poate nu avem răspunsuri și

găsim o problemă majoră care blochează multe lucruri și atunci autoritatea în domeniu ne spune „eu nu pot fiindcă așa spune legea”, ori modificăm legea, deși modificările de lege sunt foarte dificile. De zece ani cârcotim cu Legea minelor, dar avem o lege a minelor! Haideți să o facem să funcționeze! Cine o face să funcționeze? Oamenii, nu instituțiile! Oamenii vin cu soluții, deci unde găsim probleme, le identificăm aici, să găsim și propuneri de soluții, acestea sunt obiectivele cu care trebuie să ne batem toți ca să intrăm într-o economie sustenabilă pentru resurse minerale. Aici doresc să fac o paranteză: sunt două lucruri diferite, mineritul este o activitate, resursele minerale sunt o entitate! A nu se face egalitate între ele!

Cine spune că mineritul nu afectează mediul, nu este întreg la cap, dar ca să-l faci responsabil este o necesitate! Eliminați resursele și vedeți că nu mai ai nimic, nici mașină, nici haine, nu mai ai nimic.

MODULUL I.

**Domnul Sorin Găman, director general,
Ministerul Economiei, Comerțului
și Relațiilor cu Mediul de Afaceri**

Mulțumesc pentru onoarea de a fi moderator în noua formulă a Forumului Minier. Mărturisesc că atunci când am făcut prima ediție a Forumului Minier eram sceptic că vom putea duce mai departe acest forum având în vedere că situația la momentul organizării primului forum era destul de delicată, având în vedere modalitatea în care marea masă de oameni din România privesc mineritul, prin diferite optici, ba că este „dușmanul mediului”, ba că „ne vindem țara și resursele”, ba că „distrugem sănătatea oamenilor” prin tehnologia care se aplică s.a.m.d.

Chiar dacă în momentul de față nu s-a schimbat în mare parte optica străzii, așa cum spune și domnul Vicepremier Borc, ar trebui să fim mai activi la ceea ce se vehiculează în spațiul

public, poate că lumea nu a aflat că nu se face exploatare cu cianuri, se face preparare cu cianuri, exploatarea este exploatare clasică și multe alte lucruri care, într-un fel sau altul, lipsesc din partea specialiștilor și de aceea îmi asum și eu responsabilitatea că nu am făcut suficient, din punct de vedere al ministerului, pentru domeniul respectiv. Poate că pe viitor vom găsi o strategie să ne facem vocali! Cred că lumea este conștientă și Uniunea Europeană a devenit mult mai conștientă la ceea ce înseamnă resursele, și găsirea unei politici comune privind modul de abordare cu privire la resursele minerale. Poate găsim o soluție să conștientizăm românii la ce înseamnă necesitatea de a dezvolta mineritul, pentru o dezvoltare durabilă. Și aici fac o paranteză. Sunt două lucruri de care trebuie să ținem cont, noi cei care lucrăm în domeniu: o dată tangența cu mediul și a doua, acest concept de dezvoltare durabilă care pentru noi pare că în noua abordare nu este în regulă. Toată lumea spune că dezvoltarea durabilă este să ai un zăcămintă și să-l ții pentru generațiile viitoare, unii mai spun că trebuie să exploatăm pe felii, câte un pic pe parcursul timpului, alții spun că o exploatare care durează de regulă 5-7 ani, nu este o dezvoltare durabilă.

Am discutat și cu cei de la Universitatea din București, cu ocazia dezbaterii [din data de 8 aprilie a.c.] privind zăcămintele de importanță publică, cum trebuie abordată discuția în viitor privind aceste zăcămintă, modalitatea și gradul de importanță ale acestora. Ceea ce vreau să subliniez este faptul că, într-un fel sau altul suntem nevoiți și datorită faptului că am întârziat în anii de după revoluție în a adapta legislația și conceptele de la nivel internațional, să parcurgem niște pași mai rapizi, ținând cont și de experiența țărilor Uniunii Europene.

S-a prezentat aici o imagine a României în baza unor indicatori. Din punctul meu de vedere referitor la acești indicatori este că în mare parte arată cam care este stadiul în România, spun în mare parte fiindcă nu toți indicatorii reflectă în mod real situația din România.

Ati văzut, se spune că avem legislație neutră! Nici nu interesează negativ sau pozitiv activitatea minieră. Aici este de discutat ce înseamnă această legislație minieră. Știm foarte bine că există câteva lucruri care împietăză asupra desfășurării activității miniere, cum ar fi clasificarea resurselor în categorii de secret. Știm

foarte bine ce înseamnă legislația minieră, că este incidentă cu alte legislații din România, mă refer la Legea mediului, Legea apelor și modalitatea de abordare a autorităților locale în cea ce privește accesul la terenuri și nu numai.

Un alt lucru care trebuie analizat este că România excelează la un nivel de vârf în lucrurile proaste dar are un nivel scăzut la lucrurile bune. În studiul respectiv cam așa arată, ar trebui să schimbăm imaginea într-un fel sau altul fiindcă lucrurile nu stau chiar așa. Spun că lucrurile nu stau chiar așa pentru că sunt lucruri mărunte care trebuie rezolvate. Ceea ce pot să vă spun, ca să fac această deschidere pentru că vreau să vă dau subiecte de discuție, România în momentul de față nu are o politică minerală, nu are o strategie aprobată prin act guvernamental, nu are o lege a minelor care să fie adaptată la cerințele momentului și, de asemenea, legat de acest lucru poate și o reformă instituțională. Și o să mă refer în câteva cuvinte la aceste probleme după care să aveți dumneavoastră cuvântul și să faceți o discuție care va fi foarte bună și pentru concluziile dumneavoastră.

Strategia minieră a fost elaborată de către Minister cu ajutorul instituțiilor care sunt în Guvernul României cu tangență la exploatarea resurselor, Ministerul Mediului, Ministerul Culturii, Ministerul Sănătății, Ministerul Dezvoltării. A fost începută în 2009 și de fiecare dată când a ajuns la sfârșit nu a fost promovată. Motivele nu are rost să le discutăm aici, ultima variantă a strategiei este cea din 2012, se găsește pe situl Ministerului, a fost făcută cu colegii din ministere, ANRM, instituții de cercetare, instituții din învățământ, colegi din companiile miniere, patronate, sindicatele de la vremea respectivă. Este pe modelul unei țări care ați văzut-o în top, Finlanda.

Decizia care a luat-o Guvernul României și o vedeți în programul guvernamental este ca această strategie să apară până în septembrie 2016 și în acest sens vom trimite invitații de participare la grupul de lucru care va avea ca punct de pornire strategia minieră din 2012. Invitațiile vor fi transmise săptămâna viitoare și așa cum am procedat și în 2012 vom invita universitățile, institutele de cercetare, ANRM, ministerele care sunt avizatoare pentru licențe, patronatele, Academia Română, vom căuta să lărgim discuțiile în așa fel încât să promovăm pe

15 septembrie o strategie care să fie acceptată de toată lumea.

În ceea ce privește partea de politici minerale, pe care vă spuneam că România nu o are, avem o discuție de un an și jumătate cu Banca Mondială, cu specialiști consultanți ai băncii pe parte minieră, este adevărat că am ajuns la discuții generale despre ce înseamnă politica minerală la nivel internațional, despre ce ar trebui să conțină politica minerală. Nu intenționăm să lucrăm cu instituțiile internaționale în elaborare ci vom lucra tot în cadru organizat, cu actorii români din domeniul minier, vom stabili care este modalitatea de lucru.

Cert este că o parte din studiile care ar trebui să stea în elaborarea acestei politici minerale în momentul de față nu sunt și vor trebui să fie elaborate acele studii în așa fel încât să fie o politică coerentă care să fie respectată de toate guvernele, indiferent de colaratura politică și de modul de abordare, în așa fel încât investitorii care vor să vină în România să aiba o politică clară a României privind modalitatea în care se fac afaceri în România.

În ceea ce privește Legea minelor. Mărturisesc că sunt de 11 ani în Ministerul Economiei, sub diferite titulaturi și am început să lucrez din prima zi în care am venit în Minister la aplicarea Legii minelor, tot în cadru deschis, cu mulți din cei care sunt în sală. Au fost n variante, ultima a culminat cu respingerea în Parlament din lipsă de cvorum nu prin voturi negative a variantei 2014, există o variantă 2015 actualizată, cu capitol de transparență decizională ca să ne aliniem Uniunii Europene, și inițiative de transparență în domeniul minier, ea are o formă, este notă făcută către Premier pentru constituirea grupului de lucru pentru definitivarea Legii minelor și, de asemenea, ținta Guvernului, cel puțin pe care domnul Borc a stabilit-o, este de 15 septembrie 2016, urmând ca Legea minelor să fie trimisă și aprobată în Guvern, după aceea să fie trimisă Parlamentului cu speranța că poate în legislatura viitoare va putea să fie aprobată. V-am spus aceste calendare și ceea ce vrea Ministerul Economiei să facă ca să aveți subiecte de discuție și întrebări. În același timp aș vrea să fac o precizare, legată într-un fel sau altul de politica minerală: se pune problema dacă instituțiile în România funcționează? Dacă funcționează

corect? Domnul Vicepremier spunea că se simte modalitatea în care instituțiile au evoluat de-a lungul timpului, și nu în bine, cel puțin în domeniul nostru. Este o discuție referitoare la analiza instituțională și aici ne referim la structurile din ministere, agenții, în așa fel încât să poată să răspundă provocărilor Uniunii Europene, și aici mă refer strict la domeniul resurselor minerale. Poate este necesar să reluăm discuția privind autoritatea minieră, pe care numai România ca țară UE nu o are. Este adevărat că ea este sub forma ANRM, poate că unele atribuții care sunt ale autorității miniere se adaugă la atribuțiile ANRM-ului și creăm o structură puternică care poată reprezenta activitatea miniera, cel puțin sub forma aceasta va trebui să discutăm și la nivelul strategiei dar și la nivelul politicii minerale.

Și vă mai dau un subiect incitant de discuție, subiect dezbătut și la întâlnirea de la Universitatea București din 8 aprilie a.c. Instituțiile, indiferent cum sunt ele în România, și care răspund de domeniul ăsta de resurse, va trebui să găsim o abordare de colaborare în așa fel încât anumite lucruri care se întâmplă în momentul de față, la modul în care sunt executate obligațiile legale, pe faptul că ne înțelegem sau nu unii cu alții, că serviciul geologic există dar nu funcționează, că ministerul are niște obligații dar nu le prea face, ANRM-ul la fel. Va trebui să ne dăm mâna, să întocmim acele documente de care vă spuneam în așa fel încât să fie acceptate de toate instituțiile.

Vă spun acest lucru pentru că, cel puțin, în domeniul strategiilor situația este în felul următor: Academia Română elaborează niste strategii, pe care le și publică, a publicat un exemplar la care a colaborat și domnul Pătruți și profesorul Anastasiu, Institutul de Cercetare pentru metale rare, pe un program al Ministerului Cercetării, face un studiu care duce tot la o strategie de dezvoltare a resurselor minerale energetice, la Ministerul Economiei facem această strategie minieră și dacă e să ne mai gândim mai găsim câteva studii.

Cred că toți ar trebui să ne adunăm și să vedem care ar fi o strategie comună care poate să fie publicată. Eu nu sunt adeptul împărțirii resurselor în energetice și nonenergetice la discuția pe strategie, strategia trebuie să fie una singură pe domeniul resurselor, chiar dacă resursele din punct de vedere strategic al

strategiei energetice este punctul de vedere al Ministerului Energiei, trebuie să conlucrăm, cumulat, pe tot ce înseamnă resurse, trebuie să fie o singură strategie la nivel național

Acestea sunt câteva lucruri pe care am vrut să vi le spun, de aici putem să pornim discuția, întrebările și, de asemenea, punctele dumneavoastră de vedere la ceea ce am prezentat eu, cu precizarea că mare parte din instituțiile care au reprezentanți aici vor avea reprezentanți și în elaborarea strategiei și a politicilor minerale.

Mulțumesc și vă provoc să dăm drumul la discuții. Încă o dată, este inedită modalitatea de funcționare a acestui Forum, eram obișnuiți să ni se prezinte materiale din partea invitaților, se discuta pe ele, de data asta dumneavoastră conduceți de fapt ostilitățile, noi suntem datori să vă răspundem, atât cât știm, cât nu știm trebuie să recunoaștem că nu știm și vom reveni cu precizări.

Domnul prof. univ. Gheorghe Popescu
Universitatea București

Ar fi interesant de știu, anul trecut la forumul Minex a participat cineva din România? Și dacă da, cine, de unde și câți oameni?

Pentru ca noi pierdem foarte mult prin neprezentare, unele materiale au fost făcute în 2014, deci istoria e mai lungă și bănuiesc că în 2014 noi nu am fost acolo. Sunt niște lucruri care nu sunt cunoscute pentru România, ceea ce este absolut normal. România e o țară mijlocie spre mare din UE și cu foarte multe lucruri, nu numai pe problema mineritului și resurselor, România lipsește dintr-un-un motiv greu de înțeles, cum e greu de înțeles și faptul că la noi prea multe lucruri sunt secrete.

Domnul Sorin Găman: Probabil că domnul Nicolici știe mai bine cine a participat acolo, el fiind unul din beneficiarii materialului. Din informațiile mele, la nivelul instituțiilor oficialilor români nu a participat nimeni. Nu aici este problema că nu am participat la primul forum, cu

toate că aveți dreptate, era obligatoriu, mai ales că datele, așa cum sunt ele prezentate și așa cum spunea și domnul Nicolici, poate că nu reflectă realitatea, din diferite motive de substrat, pentru că dacă ne referim numai la partea de prospectare geologică și date geologice, acel slide arată nu faptul că nu ar fi cercetat teritoriul României, poate că mai sunt zone în care ar trebui să continuăm prospectarea și ar trebui să ne gândim la niște revizii pe niște substanțe, pentru că la ora actuală sunt multe discuții pe această temă: avem, n-avem. Poate unele le-am închis, așa cum spunea domnul Vicepremier, la nivelul la care se găsiseră niște date dar trebuiau închise din motive economice sau de evoluție a societăților din domeniul geologic. Poate ar trebui să relansăm, nu poate ci sigur ar trebui să relansăm programul geologic pe niște cerințe care să le stabilim la nivelul Agenției și Ministerului așa încât să putem răspunde la anumite întrebări.

De asemenea, faptul că nu am participat, iar Sasha a avut privilegiul să intre în posesia datelor este un lucru bun pentru că dacă veți intra pe site-ul evenimentului veți vedea că nu au avut acces la date decât participanții, nu erau date publice. Este o provocare la modul în care participăm într-adevăr la asemenea evenimente, dar din ceea ce știu eu Ministerul Economiei nu a primit o invitație oficială la un asemenea forum, nu știu motivele, dar poate domnul Nicolici poate să ne spună cine a participat din partea română.

Domnul Alexndru Nicolici: Da, din partea română vă pot spune, noi [firma Samax Romania], spre surpriza noastră, am primit pe faxul de Criscior, unde avem un punct de lucru, invitația să participăm, să prezentăm proiectul, considerat de cel mai mare succes și cele mai bune practici în Europa. Datele le au de pe situl ANRM, situl firmei și au ales ei. Știu că a participat Institutul Geologic al României implicat în unul din acele proiecte multinaționale finanțate pe aceste fonduri, a participat cu o prezentare probabil de acolo știau, mai mult nu le știu criteriile. Știu că a fost la niște nivele destul de ridicate, la partea de finanțe și BERD-ul a venit cu niște soluții.

Noi, ca și Asociație profesională dorim să le scriem celor care au organizat, să întrebăm care sunt toți participanții de la acest Forum minier, să ținem legătura direct cu ei, să putem distribui la toți participanții evoluția și momentele care urmează în Forumul minier.

Tot vorbim de legislație de 11 ani că trebuie schimbată, eu sunt de părere că trebuie să o facem să funcționeze. Nici unde nu scrie în legislație că trebuie să stăm la o coadă de peste 500 de licențe, de pe situl ANRM, care așteaptă să fie semnate ca să intre în vigoare. Dacă faci una pe zi, stai doi ani de zile lucrătoare la coadă! Eu am venit de curând și va trebui să stau doi ani la coadă, pe acest principiu. Eu nu cred că funcționalitatea a fost gândită așa, iar funcționalitatea ține de norme și instrucțiuni și relații între instituții. Aceasta e părerea mea, nu știu dacă e adevărată dar nu știu cum funcționează căci agentul economic nu mai are nimic de făcut, după ce a semnat licența și i s-a spus că e în regulă. Urmează să se contrasemneze și pe urmă ești între cei 500 care așteaptă. E adevărat că în cele 500 de licențe, 70% sunt nisipuri și pietrișuri, pe locul doi sunt apele, iar pe zona de minereu care așteaptă sunt numai două proiecte.

Cum se deblochează situația aceasta?

Este lista de semnături, cele patru ministere, am semnat la trei și dacă între timp se schimbă un ministru se reia totul de la început. Asta deja nu sună bine din punctul de vedere al mediului de afaceri, este un blocaj evident. Caz particular, noi [Samax Romania] am intrat de curând, ce speranțe ai? Pentru că, la Forumul european a venit BERD-ul cu o ofertă de finanțare și a trebuit să dăm un termen la care vom avea licența funcțională, iar noi nu am știut să răspundem la această întrebare!

Am avut o întâlnire publică la care s-au ridicat în picioare reprezentanții unor ONG-uri și au zis „vom face totul să oprim acest proiect cu ceanurile voastre și cu iazurile voastre”. Nu folosim cianuri, că nu ne permite tehnologia și nici iazuri, că este mai economic să faci altceva. Deci, acei care strigă trebuie puși puțin la punct și cred că ar trebui să avem o oarecare strategie comună! Cred ar fi nevoie de o instituție, de Ministerul Justiției pentru că este denigrată o activitate! După ce au obținut toate datele la întâlnirea publică, răspunsul lor a fost același „vom face orice să oprim proiectul”. La o asemenea atitudine, a câtorva organizații care sunt și foarte vocale și foarte vehemente, argumentarea nu are nici un sens. Nu îi interesează argumentația, e cu NU.

Nu știu în ce măsură legislația în domeniu ar putea să prevadă și protecția investitorului!

Pentru că atacul împotriva capitalului privat, al firmelor care investesc în România, revistele în care se denigrează activitatea minieră, au impact asupra atmosferei și reacției investitorului în România. La această formă de blocare și de denigrare a activității de minerit pe pretext „nu ne vindem țara”, acesta este un slogan caduc deja, dar funcționează foarte bine. Aveți soluții?

Domnul Sorin Găman: În ceea ce privește modalitatea în care s-ar debloca licențele, și mă refer în special la obligarea, într-un fel sau altul, a autorităților publice ca să dea într-un anumit timp aceste aprobări, asta se poate face! Pentru că legea actuală nu prea prevede obligația ca după semnarea unui contract între ANRM și investitor, nu spune în cât timp trebuie să se ia o decizie. Și atunci apare acest fenomen de semnare a investitorului cu ANRM-ul, iar apoi circuitul birocratic până la aprobare durează de la câteva săptămâni la câțiva ani. Va trebui să înțelegem și să găsim o modalitate de abordare pentru legislația modificată pe care să o promovăm, în care să existe un interval de timp bine determinat pentru aprobarea licențelor, pentru că investitorul va sta cu investiția blocată până la intrarea în vigoare, așa cum spune legea, a licenței de exploatare, la publicarea în Monitorul Oficial.

Ori creăm un sistem în care acel contract care este oficializat, este un act administrativ care a depășit toate prevederile legale până la semnare și îl vom promova cu celeritate întrucât toți pașii au fost parcurși și respectată legislația. Deci aici trebuie să ne gândim în legislație cum abordăm, poate colegii de la Ministerul Justiției o să spună, din punct de vedere al legii, așa cum este ea în momentul de față, acest timp, de la semnarea contractului efectiv pentru începerea exploatarei, știind fiind că exploatarea este cu drept de preemțiune de la explorare, în majoritatea cazurilor, ar trebui să fie un act administrativ care să nu țină cont de multe alte discuții care pot să fie în spațiul public sau în alt spațiu pe ce înseamnă minerit. Atâta timp cât concursul s-a desfășurat în mod corect, respectând legislația, s-au parcurs toți pașii prevăzuți de legislație, după părerea mea ar fi o simplă formalitate care nu ar trebui să dureze atâta timp.

Este greu de răspuns la întrebarea dumneavoastră de ce durează atâția ani, cert este că licența de exploatare nu poate să fie valabilă decât la publicarea în Monitorul Oficial.

Modalitatea pe care Agenția a găsit-o este o modalitate care a fost generată de faptul că trebuie să faci ceva, nu poți să ții investitorul 6, 7, 10 ani până se va publica în Monitorul Oficial, nu poți să faci o investiție care să aștepte 10 ani să pornească, este o modalitate care funcționează dar ar trebui, într-un fel sau altul, în legislație să găsim o soluție ca această licență să fie aprobată cu celeritate. Același lucru se întâmplă și la anularea licențelor, în special la partea de finalizare a exploatarei, în rezolvarea problemelor de mediu și anularea/încetarea licenței cu continuarea finalizării prevederilor acesteia.

Acesta este unul din răspunsuri și cred că asta este soluția pe care ar trebui să mergem și să găsim acum în noua formă a legii minelor o modalitate să ajutăm ANRM-ul ca acest proces să se comprime, să reducem timpul de la semnarea contractului până la publicarea actului normativ.

În ceea ce privește partea cealaltă, modul în care ar trebui abordată din punct de vedere al specialiștilor viziunea publică sau reacția publică. Din punctul de vedere al instituțiilor de stat, modalitatea de a interveni într-un mod de abordare a unei tehnologii la o firmă strict pentru o firmă este destul de delicată, într-un fel sau altul este și ilegală.

Vă dau exemplul Chevron. Când au venit la Ministerul Economiei apropo de gazele de șist, punctul de vedere transmis acelei firme a fost așa: în momentul în care apare o tehnologie nouă sau o tehnologie contestată de o parte a populației sau de organizații nonguvernamentale, trebuie să găsim o soluție să promovăm acele tehnologii ca și discuții publice în așa fel încât lumea să înțeleagă. Pentru că în momentul în care dai un milion pe studii pe care le fac organizațiile nonguvernamentale sau alte instituții, referitoare la percepția unei tehnologii și mă refer în special la tehnologia cu cianuri și întrebi oamenii dacă nu e mai bine să nu folosești cianura dacă te îmbolnăvește, păi omul simplu, care nu știe ce tehnologie se aplică și cum se aplică într-un asemenea domeniu, va răspunde: de ce să mă îmbolnăvesc eu, că eu nu am nici o tangentă, nu câștig bani de acolo, nici nu mă interesează dacă o face sau nu o face, eu spun „nu”. La fel s-a întâmplat cu Chevronul, cu gazele de șist, în momentul în care nu reușești, prin mijloacele avute la dispoziție, să îți faci cunoscută tehnologia, să provoci discuții la nivel public referitor la ce se întâmplă cu tehnologia asta, n-o

să poți să ai acceptul publicului, fiindcă se întâmplă același lucru, va vedea reportajele din SUA cu flăcările de la chiuveță sau mai știu eu ce se întâmplă. Lumea trebuie să cunoască lucrurile acestea și indiferent cât am vrea, că ne place sau nu ne place, și activitatea noastră minieră trebuie să aibă un mare grad de transparență și de explicare pentru opinia publică. Beneficiem în România de două evenimente strict neplăcute în concepția publică, în imaginea publică, de care greu ne dezlipim: o dată marea masă a populației care nu a avut niciodată idee despre minerit, care este contribuția mineritului în dezvoltarea României, sunt multe zone care s-au dezvoltat, s-au născut pe activitate minieră și multă lume care nu știe ce înseamnă tehnologia respectivă, nu poate decât să fie împotriva unor acțiuni de exploatare. Dacă reușim să ieșim public, pe proiecte, în care să explicăm ce vrem să facem ca investitori, poate că și instituții ale statului ar putea explica ce înseamnă tehnologia respectivă, ca o abordare neutră nu pentru a susține un investitor, pentru că toată lumea se ferește de lobby pentru un anumit investitor. Așa a picat Legea minelor în Parlamentul României, ca o asociere cu proiectul Roșia Montană. Eu vă spun că această lege, așa cum a fost făcută, și care a picat în Parlamentul României în 2014, este una din cele mai moderne legi adaptate din Europa, așa cum s-a reușit a fi creată de cei care au participat la elaborarea ei.

Dar, în momentul în care asociezi activitatea minieră doar cu o anumită firmă, se întâmplă ce se întâmplă și va trebui să explicăm oamenilor ce vrea să facă proiectul respectiv, care sunt beneficiile și să răspundă la întrebările populației că nu o să avem soluții. Nu o să oprim niciodată organizațiile nonguvernamentale să nu reacționeze, din varii motive de interese curate sau de interese necurate, ei își fac datoria, va trebui ca și noi să ne facem datoria, dar în același mod, adică să contracarăm acele discuții care nu au bază reală, iar acolo unde au bază reală, să încercăm să ne gândim cum le putem rezolva.

Din păcate nu avem altă soluție ca abordare, de aceea vă spunea și domnul Borc, trebuie să ieșim în față și discutat, discutat pe tehnologii, la modul general, discutat pe proiecte, cei care fac investiții să-și vizibilizeze proiectul și să explice de ce e așa, pentru că vă spun ce se întâmplă, Roșia Montană a speriat marea masă a oamenilor nu știu dacă pe cianură ci prin

amplarea proiectului, ca volum de mișcare a maselor miniere, multe alte discuții, lăsând la o parte discuția că „nu ne vindem țara,” și că dăm aurul cuiva. Așa se va întâmpla și cu investitorii mari care vin în România. Alaltăieri am avut o discuție cu un investitor din Australia care vrea să intre în colaborare cu Cuprumin, la Roșia Poieni. El spune așa: nu poți să faci o exploatare a zăcămintelor cu conținuturi sărace pe felii, pe bucățele și pe cantități mici, trebuie să-l optimizezi. În momentul în care investitorul îți spune că a studiat problema de la Cuprumin și că vrea să facă de 5 ori mai multă producție anuală, că are bani și vrea să investească, ne ducem cu gândul la celălalt proiect care înseamnă masă minieră extraordinar de mare, volume de depozitare în iazuri suficient de mare în fiecare an și... lumea se sperie.

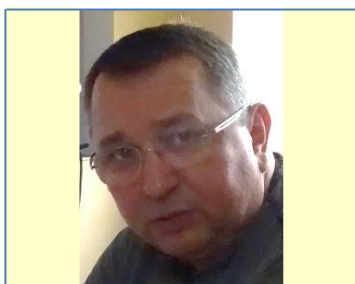
Abordarea este greșită, știm foarte bine ce înseamnă marile proiecte în lumea asta și trebuie explicate, omul simplu chiar dacă nu stă în zona aceea se sperie, dar este și omul cealalt, tot simplu, care spune că vrea loc de muncă și vrea să dezvolte activitatea și, în același timp, din punctul lui de vedere chiar și neavizat spune că pentru el asta înseamnă dezvoltarea durabilă, să fie străzile făcute, să mai facem și turism, pentru că da, turismul poate să existe și pe lângă activitatea minieră. De asta, la întrebarea domnului Nicolici, încerc să sugerez ideea că acea agresivitate care se cere inclusiv din partea firmelor în a-și explica proiectul și tehnologia este necesară.

Omul simplu uitându-se la televizor, în Piața Universității, nu poate să spună decât că avea ăla dreptate, de ce să avem minerit că mai bine pasc eu vaca acolo. Abordarea poate fi bună și una și alta, ideea este de-a găsi o soluție de compromis, între ce înseamnă necesitatea de-a exploata și dezvolta economia românească și partea de proiect. După mine lucrurile astea ar trebui să se lege! Și vă spuneam că mai există un motiv pentru care mineritul este privit prost și știm toți, momentele '90, momentele acelea au dus la ceea ce s-a întâmplat în industria minieră și, cred eu, cauza a ceea ce s-a întâmplat în industria minieră este, cel puțin în proporție de 20% din acest motiv. Până nu iese din mentalul public aspectul legat de situația de atunci și situația de colaborare foarte proastă, între investitori, instituții și publicare tehnologii la modul cum ne facem datoria în ceea ce

înseamnă și după aceea ecologizare, nu vom reuși să facem mai mult.

Și vă mai spun ceva, România are ghidul de bune practici aproba, mai nou după noua lege este obligat investitorul să aibă bunele practici internaționale aplicate în proiectele lor. Acea transparență, pe care o cere toată lumea, va trebui să fie și la noi, este greu să-i spui unui om și să nu-i arăți că e transparență, că uite domnule scot atât, am cheltuit atât, am profitul de atât, am dat statului român atât și atunci nu va mai putea nimeni să spună că ai luat tot aurul sau tot cuprul sau ai luat resursa și statul român n-a rămas cu nimic. Este fals, știm care este nivelul de fiscalizare în România, nici mai mare nici mai mic, poate pe mediu la ce înseamnă fiscalizare europeană, dar asta arată că statul rămâne cu o cotă parte din această resursă, cotă parte importantă. Lucrul acesta trebuie discutat pentru că altfel percepția se reduce la cea pe care o vedeți în momentul de față, din păcate.

Domnul Dan Onescu,
administrator Hybrid Energy

Astăzi reprezintă o firmă junior care are o licență de explorare; eu provin și încă ființez la Belevion. În ultimi 15 ani am avut parteneri să spun din lumea mining de top, și am avut tot felul de discuții vizavi de România, proiecte în România ș.a.m.d. și aicea vă dau câteva exemple: BHP, Barrick, Lundin, Riotinto și așa putea să mai enumăr.

Astăzi pe piața de mining, de fapt de prin 2000 când a luat o întorsătură, piața de mining, marile firme au renunțat la segmentele lor, la modulele lor de explorare. Aveau departamente de explorare uriașe, geologi, geofizicieni etc. Încet, încet au renunțat la astea și toată lumea folosește firme junior care dezvoltă un proiect îl duc la un anumit nivel și pe urmă îl oferă sau găsește un investitor care, pentru un procent sau pentru totul, investește și continuă explorarea sau preia cu totul acel proiect.

Adevărul că în România nu există în momentul de față, cel puțin vorbesc de

miniereuri, nu există nici o entitate, firmă sau așa mai departe, care să aibă puterea financiară să susțină un proiect, să înceapă o exploatare și o preparare în domeniul mineritului, pentru că au dispărut toate și toate proiectele au fost închise.

Vreau să atrag atenția asupra a două lucruri: o pacoste enormă sunt aceste informații clasificate, care pur și simplu ne oprește dezvoltarea. Și aicea fac o paranteză mică: acum ca să facem un raport, ne ia cam de trei ori mai mult ca acum zece ani, tocmai din cauza acestei nebunii de informații clasificate. Trebuie să lucrezi pe un calculator care nu are acces la internet, trebuie să-l securizezi, dar dacă vine cineva din afară nici intranetul nu trebuie să funcționeze, deci undeva singur, iei stikul îl bagi în dulap, îl închizi, chemi ofițerul de securitate. Au venit la noi cei de la SRI, e o nebunie întreagă. Nu înțeleg de ce Agenția nu face lobby ca să declassifice aceste informații geologice. Vă dau un exemplu: noi acum dezvoltăm o licență de explorare, ca să mă duc și să caut un potențial investitor și să mă duc mai departe, fiindcă am băgat foarte mulți bani în ea, trebuie să îi arăt ce am, de exemplu dacă eu forez acum sunt datele mele, depun raportul de explorare la Agenție devine secret de serviciu, trebuie să rog Agenția, Agenția SRI-ul, acela trebuie să vină într-o cameră obscură să citească, să nu citească. Vă mai dau un exemplu pe care l-am pățit, am zis datele noastre, sunt pe banii noștri, sunt publice, îl ducem la Agenție să și-l clasifice ei dacă vor. Nu au vrut să-l primească, ni l-au primit inițial, pe urmă au spus nu e bine trebuie secret de serviciu. De ce dacă eu decid că datele mele nu sunt secret de serviciu, Agenția să le clasifice secret de serviciu? Fac o altă paranteză: avem și o balstieră, noi lucrăm ilegal, tot ce livrăm, livrăm ilegal, pentru că trebuie să livrăm în big baguri sau în pungi de plastic negre să nu se vadă constituția petrografică a zăcămintului, adică e o nebunie. Ma bucură că s-a adus aspectul acestuia în discuție pentru că este un aspect extraordinar de important, ca să arătăm Europei cine suntem, trebuie să arătăm așa: avem cupru atâta, potențial pentru asta, atunci tratează cu noi, suntem parteneri credibili, că avem resurse.

Al doilea lucru, aș vrea să vă întreb domnule Găman de ce Ministerul sau Agenția sau cine se ocupă de acest lucru, nu reușesc să scoată de sub incidența activelor zone pentru care investitorii străini ar veni mâine să ia o licență și dau un

exemplu: Gurabarza, Zlatna Stănița, nordul Maramureșului și mai sunt atâtea zone. La noi au venit în ultimii doi-trei ani tot felul de firme întrebând de proiecte brawnfield; brawnfield înseamnă să ai cel puțin o idee despre resursă sau foste mine care se pot reactiva. E un moment prielnic pentru că a început prețul aurului și cuprului să urce și toată lumea vrea acum să investească. Vă dau un exemplu, este aici și colegul meu de la Deva Gold, Paul Ivășcanu. La Deva Gold, la fel ca și la Roșia Montană statul e participant cu 20% și acum întreb: statul de ce nu face nimic ca proiectul acesta să înceapă fiindcă are și el 20%, de ce statul îi bagă bețe în roți, în loc statul să îl urnească. Proiectul cum este Certejul, un proiect foarte bun, l-a dezvoltat o firmă junior la vremea respectivă, European Goldfields cumpărată ulterior de Eldorado, prețul a fost aproape 3 miliarde de dolari.

Vedeți că tot firmele mari trebuie să vină să ne ajute că noi nu avem bani. Problemele mele astea sunt: deklasificarea și un impuls mai mare pe piața de licențe de explorare, exploatare.

Dacă fac cerere mâine să cer un perimetru, apropo de transparență, trebuie să plătesc la Agenție ca să-mi spună dacă perimetrul acela e acolo, în mod normal m-am uitat pe situl Agenției, e acolo, dar îmi ia niște bani. Dacă mâine aplic la Agenție, în cel mai bun caz, dacă am ceva prieteni buni pe acolo, reușesc în 6 luni să îl scoată la licitație. Avem cereri și de 3-4 ani acolo.

Domnul Sorin Găman: Primul răspuns legat de clasificare. Să știți că am făcut demersuri pentru deklasificare, aici este o discuție cu instituțiile statului și din punct de vedere al modului cum abordează și domnul Borc situația asta, va fi o discuție pe tema asta. A fost o discuție inițială acum vreo doi ani cu SRI, cu alte instituții ale statului la care a participat și ANRM și Ministerul privind deklasificarea. Toată lumea se ferește să ia o decizie comună, vrea să lase pe cineva care ar trebui normal după lege să ia această decizie și răspunsul după lege este următorul „decizia de deklasificare o ia cel care a clasificat”. La vremea respectivă a clasificat-o Ministerul Industriilor, ANRM era în subordinea Ministerului și cei din instituțiile statului care sunt pe siguranță națională spun: faceți clasificarea voi și răspundeți dacă ați făcut deklasificarea corect sau nu.

Abordarea este destul de proastă, eu am spus atunci cuiva, că și eu și el suntem generali,

numai că eu sunt director general iar el are un anumit grad și că decizia este comună pentru că altfel s-ar putea să ne trezim cu ceea ce vedem, dacă declasifici un anumit act s-ar putea să fi avut un anumit interes. Cert este următorul mod, trebuie discutat foarte clar ce date sunt de natura secretului de serviciu, acelea să rămână, cele care nu sunt de natura secretului de serviciu și aicea mă refer la tot ceea ce toate țările lumii arată în mod public, aia trebuie arătat în mod public.

Probabil că va fi o întâlnire, din ceea ce am discutat cu domnul ministru, pe această temă și să găsim o soluție împreună cu celelalte organe ale statului pentru că într-adevăr toți investitorii care vin în România cer anumite date care în alte părți sunt publice.

Și ca să vă spun doar cu titlu de exemplu, eu am văzut o hartă a Ardealului, hartă geologică care avea și date de rezerve, în SUA la o universitate, e adevărat că era hartă din perioada interbelică, la ce era atunci ca și date disponibile.

Nu pot să vă spun acum ca interval de timp până când trebuie să luăm o decizie, dar va trebui să avem o discuție cât mai repede pentru aceste probleme pentru că nu se poate antama o discuție cu repornirea activității pe exploatare de resurse dacă nu va fi un acces la date publice.

Referitor la cealaltă problemă cu exploatarea resurselor pe zonele minelor care s-au închis. Tocmai din motivul acesta noi cerem aprobarea modificării legii, pentru că în momentul de față, licența este încă în funcție pe ce s-a închis prin Hotărâre de Guvern și pentru că partea de ecologizare, partea finală a licenței, nu este finalizată.

S-au finalizat lucrările de închidere pe 170 de obiective miniere, predate la ANRM cu recepție finală. Din punctul meu de vedere acea licență trebuie să fie finalizată prin publicarea în Monitorul Oficial a ordinului presedintelui că s-au îndeplinit condițiile de încetare a licenței și acolo orice investitor poate să aibă acces pentru o nouă exploatare. Pe celelalte încercăm modificarea legii minelor, inclusiv pe textul care a fost prezentat pe situl Camerei deputaților, când a fost varianta de aprobare, se explică mecanismul prin care pot să fie redeschise, cu actualele lucrări sau nu, în care să faciliteze firmelor și investitorilor accesul la acele mine.

Din sală: cu actualele lucrări nu o să vrea nimeni să redeschidă nici o mină

Domnul Sorin Găman: și eu am aceeași părere, cu mici excepții, dar acele perimetre trebuie să fie reofertate din două motive: o dată pentru că o mare parte din ceea ce înseamnă obligații de mediu în sarcina statului, cad în momentul în care investitorul repornește pe același perimetru, desfășoară activități pe același perimetru, nu mă refer la partea care nu va intra în viitoarea licență; și a doua este faptul că trebuie facilitată modalitatea în care investitorul are acces la aceste perimetre și acolo în proiectul de lege sunt mai multe variante în care licența redevine activă. Asta este unul din motivele pentru care Legea minelor, din punctul meu de vedere, trebuia să treacă în 2014, având în vedere faptul că sunt extrem de mulți investitori, chiar și în ultimele luni, zile, au venit pentru asemenea resurse.

Știți foarte bine că România nu le exploatează și v-am spus de ce, a doua oară România nici măcar nu se uită la resursele secundare, la ce înseamnă partea de reciclare, la partea ce înseamnă resurse pentru construcții.

Da, vă dau dreptate cu problemele pe care le-ați ridicat și cel puțin pentru una soluția este cea prevăzută în proiectul pentru Legea minelor, partea cu redeclinarea minelor, cealaltă trebuie totuși o discuție mai largă.

Domnul Dan Onescu: Totuși insist, curiozitatea mea, deci noi statul român suntem parteneri cu Gabriel Resources în Roșia Montană și cu Eldorado în Deva Gold, noi statul român de ce ne implicăm să plece?

Domnul Sorin Găman: Haideți să vedem din ce punct de vedere puneți întrebarea

Domnul Alexandru Nicolici: Vă spun eu punctul de vedere, sunt personalizate două proiecte, subiectul îl discutăm când intrăm toți împreună, fiecare cu subiectul respectiv.

Doresc să vă mulțumesc foarte mult domnule director general Sorin Găman.

Îl invit pe domnul secretar de stat Viorel Lascu care este pentru prima dată la noi la Forumul minier să modereze discuțiile, să găsim împreună soluții la problemele pe care le avem, alături de doamna Dorina Mocanu, director general în Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Timpul este limitat la programul anunțat, doresc să fiți foarte direcți, să găsim soluții împreună. Dâșii nu sunt aici să răspundă ci să modereze și să găsim împreună soluții.

Domnul Dan Onescu: Aș vrea să completez două chestiuni vis-a-vis de problemele de mediu:

exemplu Mina Haneș. Am fost acolo, e o nenorocire, nu s-a terminat încă ecologizarea, eu întreb, în caz că vine cineva și îl interesează, și vor să facă foraj să vadă dacă merită sau nu merită, programul de ecologizare poate să continue sau poate să fie amânat până ceilalți își termină programul de foraje și poate vor să treacă la exploatare, urmând să se ocupe de ecologizare. S-a discutat despre halde, sunt multe ecologizate, cum e și la Roșia Montană, ce fac, s-a băgat o căruță de bani.

MODULUL II.

**Domnul Viorel Lascu, secretar de stat
Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor**

Am înțeles tematica. În acest moment sunt două demersuri la nivelul Ministerului Mediului pe parte de reglementări este doamna Dorina Mocanu, eu va prezint ceea ce înseamnă un mare inconvenient, pe care l-am trăit cu toții, atât pe partea de biodiversitate cât pe partea de resursă, aceea că atunci când se emite licența nu există suprapunerea corectă cu ariile naturale protejate. Suntem încă la nivelul Legii 5, la nivelul anilor 2006-2007 și în acest moment există un demers pe care îl avem făcut atât la nivelul ANRM, pe direcția de-a suprapune tot ce avem arii naturale protejate declarate în mometul de față cu tot ce înseamnă resursă, iar la nivelul Ministerului Economiei, de-a suprapune tot ce există exploatare istorică sau de perspectivă cu aceste arii protejate pentru a găsi cadrul legal de a ne duce la adevăr. Pentru că sunt foarte multe cariere, sunt foarte multe exploatări care au fost suprapuse cu zone de protecție integrală, au fost suprapuse cu zone de protecție strictă, ceea ce nu este corect, ca și demers. Ceea ce facem acum, încercăm să identificăm aceste zone, să le delimităm clar și să vedem cum progresăm pe ele. Nu vă așteptați să vă dau soluții, fiindcă până nu vom avea aceste suprapuneri, care mai durează o lună, nu putem să ne facem o viziune sau o strategie pe tot ce înseamnă această neconcordanță care există și am mai avut probleme cu Petromul, Conversminul și alții.

Din sală: Dumneavoastră ați lărgit aria Natura 2000 anul acesta, nu ați întrebat pe nimeni din ANRM sau să zicem la nivel local și chiar anul ăsta ați suprapus peste o grămadă de exploatari miniere ariile protejate, deci le-ați extins.

Domnul Viorel Lascu: Deci, dacă vorbiți cu mine pot să vă spun că am consultat absolut pe toată lumea, am fost primul secretar de stat care a chemat oamenii să discute pe hărți și pe față și toate aceste hărți le transmitem către instituții pentru a le suprapune și a face corecțiile care se impun, acesta este demersul despre care tocmai v-am vorbit. Până acum nu s-a făcut această suprapunere, a fost ridicat spre consultare publică, vedeți pe situl adresa, „descărcați limitele și dați-vă cu părerea”, de cele mai multe ori nu s-a ținut seama de acest dat cu părerea sau el nu a venit instituțional și dorim să corectăm aceste neajunsuri care aparțin tuturor.

Noi ne asumăm în acest mandat, asta înseamnă că până în octombrie vrem să finalizăm această hartă a problemelor.

**Doamna Dorina Mocanu, director general
Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor**

Buna ziua. În primul rând, aș vrea doar să spun o idee generală, cred că toți din sală știți foarte bine că orice activitate, indiferent dacă este din domeniul minier sau alt domeniu, dar cu atât mai mult minier, se supune procedurilor de reglementare de mediu.

Pentru ca ați spus ca idee „dacă există perimetre unde se face închidere și ecologizare, și care este în curs, dacă se poate face sau nu explorare pentru o viitoare activitate sau reluarea activității, din punct de vedere al mediului noi nu avem o problemă, puteți să faceți să faceți explorare dar, din nou, cu notificarea Agenției de mediu și obținerea actelor de reglementare pentru explorare.

Decizia de-a se deschide o exploatare, acolo unde ea se închide și se ecologizează, nu

este la Ministerul Mediului, nu intră în domeniul nostru.

Din sală: Vă mulțumesc pentru răspuns, e favorabil.

Doamna Dorina Mocanu: Apropo, că ați discutat și de situri și de descărcare, ce pot eu să vă spun ca persoană care coordonez practic reglementarea la nivelul Ministerului și a Agențiilor naționale și locale, pentru că tot se aduce în discuție că sunt situri, sunt parcuri, eu vă spun așa, nu scrie nicăieri și nu cred că vă interzice nimeni să dezvoltăți o activitate de orice fel, chiar și minieră în sit Natura 2000, faptul că se desemnează... și ceea ce ați spus dumneavoastră nu este corect, nu s-au desemnat situri noi ci pe siturile existente s-au făcut propuneri de-a desemna și alte specii, noi nu am încercat să mărim suprafața de situri, ci pe aceeași suprafață de sit, acolo unde am reușit să facem lucrul ăsta, să desemnăm acel sit și pentru altă pasăre, altă specie.

Domnul Viorel Lascu: practic este 0,89 extinderea nouă, ceea ce e nou.

Doamna Dorina Mocanu: În ceea ce privește rezervațiile naturale și parcurile naționale, într-adevăr acolo orice activitate este interzisă, dacă nu este în zona de dezvoltare durabilă, desemnata și cartată pentru acel parc.

Dacă o activitate existentă și care funcționează în mod continuu într-un parc național, natural, rezervație, ea își continuă activitatea. Nu cred că vreo agentie de mediu v-a spus sau a emis o sistare de activitate pentru că era într-un parc național!

Din sală: ba da, Porțile de Fier, parc natural, noi am pierdut o licență, licența de la Clișovița!

Doamna Dorina Mocanu: deci ați pierdut o licență pentru că s-a desemnat parc sau s-a desemnat sit?

Domnul Viorel Lascu: s-a desemnat peste o exploatare existentă?

Din sală: Da

Domnul Viorel Lascu: Asta trebuie lămurită.

Deci ce vreau să vă spun ca și cadru, eu vreau să aduc o viziune pentru că mandatul meu nu poate să țină mai mult decât o viziune, dar din ce am constatat în cele 4 luni în care am putut să muncesc în această instituție, am constatat că plimbăm foarte multe hârtii și nu stăm la un loc. Trebuie să schimbăm această atitudine inclusiv în ceea ce înseamnă resursele României și când vorbesc nu vorbesc numai de resursele minerale.

O strategie națională care este în această anvelopă europeană, nu există în acest moment! Atât timp cât Ministerul Economiei, Ministerul Mediului, Ministerul Energiei, nu stau la un loc să gândească o strategie, cu o suprapunere a ceea ce avem ca resurse și să ne poziționăm foarte clar pe această piață mondială, nu putem să facem progrese, vom ajunge tot timpul într-un conflict.

Acest lucru trebuie să-l facem și am început deja primii pași, faptul că am început să schimbăm între noi date, stăm la un loc, nu mai plimbăm hârtii, da, e un pas! Normal că acești pași nu trebuie să se izbească mîine de o barieră, de un zid, și asta stă mai degrabă la îndemîna dumneavoastră decât la îndemîna unui funcționar, a unui deputat.

Al doilea lucru de care cred că avem nevoie în acest moment este de a aduce în plan real ceea ce înseamnă acordarea licențelor, fiindcă atunci când ANRM are o ofertă pe un anumit domeniu, trebuie lîngă el să vină și informarea celui care achiziționează această licență cu obligațiile de mediu, exact ca un extras CF Atenție! Ți-ai luat licența asta dar ai lîngă și următoarele: închidere sau ecologizare sau Natura 2000 care te trimite la evaluarea de bază sau parc național unde dacă vrei să continui trebuie să fii în una din domeniile: interes strategic sau de altă natură, permis de legea 49/2011, de OUG 57, iar dacă există, și există în acest moment, situații pe care legea nu le prevede dar ele sunt situații reale, de interes strategic și pe care OUG 57 le-a omis. Ideea e că și aceste situații trebuie aduse în planul real pentru a le reglementa ca atare. Pentru că altfel Ministerul Mediului, prin reglementări, este pus în situația de a aplica legea, nu poate să facă o lege distinctă decât dacă ea este clar reglementată.

**Domnul Paul Ivășcanu, manager explorare
Deva Gold**

Domnule Lascu, îmi place că Ministerul mediului vine cu o viziune nouă, o discuție care o avem la nivel de exploratori, că suntem destui aicea, este că și în momentul de față, activități de foraj care durează o săptămână și sunt pe instalații mobile care intră în teren, sunt avizate ca și construcții, ca și cum ai construi o casă! În Natura 2000 sau orice fel de zonă de pădure, lucrurile astea durează de la 6 luni în sus. La un moment dat aveam discuții cu ANRM că nu ne putem face programul anual în timp util și trebuie să amânăm programul.

Domnul Viorel Lascu: În ce sens vreți să spuneți că aveți probleme? În sensul că dacă e într-o pădure trebuie să mergeți la ANRM să obțineți un aviz?

Domnul Paul Ivășcanu: Gândiți-vă că se cere un aviz de construcție, autorizație de construcție, certificat de urbanism, [din sală: mediul fără certificat de urbanism nu-ți dă nimic], este o procedură extrem de complicată.

Doamna Dorina Mocanu: dacă îmi permiteți să vă răspund la prima întrebare. Să știți că nu mediul vă solicită aceste documente, este Legea 50, legea construcțiilor. Revin, orice activitate se supune procedurilor de reglementare, inclusiv explorarea, pentru că dumneavoastră discutați de explorare, exploatare, dezvoltare, licența așa este la dumneavoastră.

În momentul în care faceți solicitare de, certificat de urbanism, primăria sau consiliul județean, depinde cum vă situați cu explorările, cel ce vă emite un certificat de urbanism pe care bifează obligatoriu actul de reglementare. Asta înseamnă, că trebuie să notificați Agenția de mediu, iar notificarea nu durează. Eu vreau să vă spun că documentele care ajung la agenție, documentația respectivă, studiul de evaluare a impactului sau solicitarea pe care de fiecare dată nu le depuneți dumneavoastră ca operator ci angajați un elaborator care să vă facă. Acest elaborator este doar înscris în registru la Minister dar nu îl atestă ministerul, iar ei merg și spun „ministerul m-a atestat”! Mare atenție, noi nu îi atestăm, noi doar îi înscriem! Deci, acest elaborator depune documente slabe la agenție, motiv pentru care agenția ia decizia să le întoarcă și să le ceară completări, modificări, dar încă o dată, timpul nu se pierde din cauza agenției sau al procedurii, pentru că în momentul în care ați dus documentele complete la agenție

în maxim 30 de zile, Agenția de mediu, dacă faceți studiul de evaluare a impactului, vă emite Acordul de mediu. Deci, nu procedura este lungă, ci mare atenție, la elaboratori de studii pe care îi angajați! Vreau să rețineți, am avut diverse întâlniri pe diverse subiecte unde au participat și elaboratori de studii, ei așa spun „eu am certificat și sunt atestat de Ministerul Mediului, nu, ei sunt doar înscriși! Vreau să vă menționez că și Comisia europeană spune așa: documentele pentru emiterea actelor de reglementare și înscrisurile în aceste documente, revin operatorului economic, titularului de activitate. De cele mai multe ori, tot dumneavoastră împuterniciți elaboratorul să vă reprezinte la agenție. Ce face elaboratorul? Sunt și asemenea cazuri, ori depun notificări slabe sau documente slabe, pentru că ei știu că Agenția le solicită modificări sau completări și atunci vin și vă spun dumneavoastră: mie mi-a cerut Agenția și pe mama și pe tata, în plus față de ce am negociat cu dumneavoastră, drept pentru care mărește-mi tariful pentru care îți fac studiul. Au existat elaboratori care nu au experiență deloc, pentru că noi îi înscriem și pe aceia fără experiență dându-le un certificat pe un an de zile, dar care au fix aceleași drepturi ca și ceilalți care au certificat pe 5 ani. Aceștia se duc și fac notificarea fără să știe, pentru că ei nu știu legislația, știind că Agenția de mediu îi îndrumă și le spune exact unde și ce trebuie să completeze.

Și de aici, din afara sistemului de mediu, se vede așa: procedura de mediu este lungă, greoaie, durează până la 6 luni.

Domnul Paul Ivășcanu: Sunt de acord cu dumneavoastră, noi avem un departament care se ocupă, dar eu nu discutăm numai de Ministerul Mediului, eu spuneam că punctual activități care sunt activități mobile care nu au impact asupra mediului, vă dau un exemplu impact asupra deranjării păsărilor în pădure...

Doamna Dorina Mocanu: faceți o confuzie

Domnul Paul Ivășcanu: ...nu, e vorba de toate mecanisme, de fapt încercăm să implementăm legea pentru lucruri care ar trebui făcute mai simplu.

Pentru o activitate minieră care durează 30 de ani sunt de acord că trebuie să faci toate studiile, dar când vorbim că mutăm o sondă mobilă pe roți în pădure și facem o gaură de 10 m, e o discuție exagerată.

Domnul Viorel Lascu: Întâmplător am fost întrebat de o firmă care trasa limita perimetrului pentru calea ferată și am văzut că acolo nu obținea certificat de urbanism, avea altă procedură mai rapidă, cu acordul proprietarilor și notificarea Agenției de mediu. Iar dacă Agenția de mediu spunea că acolo trebuie să urmeze o cale mult mai lungă o făcea, important este primul pas, proprietarul, să aibă acordul proprietarului că s-au înțeles că-i calcă proprietatea, că-i strică cultura, după care, cu acordul proprietarului, mergea la notificare.

De ce nu faceți un demers în acest sens pentru inițiativă legislativă? Faceți-o!

Domnul Paul Ivășcanu: nu ne lasă legea

Domnul Viorel Lascu: Legea o fac oamenii, da? Dacă considerați că aveți o experiență în acest sens care este una europeană și pozitivă, faceți acest demers prin asociațiile d-voastră, patronale, profesionale... și veniți cu ea și noi o susținem, nu avem nici o problemă, dar să fie într-un cadru legal.

Domnul Paul Ivășcanu: asta încercăm aici, exact despre asta este vorba

Doamna Dorina Mocanu: Pentru modificare de lege, așa cu am precizat, dumneavoastră inițiați demersurile pentru obținerea acordului de mediu, prin solicitarea certificatului de urbanism, care nu este solicitat de legislația noastră, este solicitat de legea 50, care este legea construcțiilor. Ministerul Mediului nu este inițiator, Ministerul dezvoltării este inițiatorul acestei legi, și eu vreau să vă spun că noi am încercat cred că vreo doi ani de zile, să facem demersuri și să scoatem din această nebunie, să spunem cel puțin în ceea ce privește acordul de mediu, închiderile de balcoane, construire de gard, pentru că și acestea ajung la Agenția de mediu. Agenția de mediu le dă clasare că nu există impact de nici un fel, le dă clasare, dar pentru asta, se face un dosar, se percepe un tarif, noi am încercat și nu am avut nici un succes, poate dumneavoastră aveți succes, noi vă susținem.

Ce voiam să precizez este, că spuneți de impact, că sunt păsările ș.a.m.d., eu vreau să vă spun că Directivele europene și legislația națională, nu prevăd evaluarea impactului negativ asupra mediului ci și evaluarea impactului pozitiv. Deci dacă spuneți că nu are impact negativ asta nu înseamnă că nu trebuie să se facă studiu, da? Studiul trebuie să reflecte și impactul pozitiv. Directiva nu face distincție, când vorbim de

impact negativ, vorbim numai în context transfrontalier, dar în ceea ce privește impactul la nivel național este și pozitiv și negativ.

Domnul Ionel Ureche,
manager dezvoltare resurse minerale
CRH Romania

Riscăm să cădem într-o situație destul de neplăcută, încercăm să pasăm pisica, scuzați-mi expresia, dintr-o parte în alta, adică noi ca și investitori trebuie să venim cu soluții, noi așteptăm soluții de la instituții.

Vreau să profit de faptul că este prezent domnul secretar de stat, specialist ca și noi, să profităm de faptul că dânsul vrea să demareze o deschidere. Haideți să ne adunăm pentru că din păcate și unii și alții avem dreptate dar nu avem soluții. Cea mai mare parte din energie și bani se pierde pe acele documentații care cele mai multe sunt inutile, iertați-mă îmi permit să o spun, degeaba o să încercăm să clarificăm problemele cu firmele care fac documentații pentru că se pierde energia și banii pe documentații și mediul îl scăpăm din vedere.

Nu vreau să ajung la discuția ce se întâmplă cu toate garanțiile pe care le depunem, ceea ce vreau să propun și s-a discutat și înainte, haideți să facem un grup de lucru comun, să încercăm să vedem, măcar în mandatul dumneavoastră ce putem să demarăm ca să simplificăm.

Cred că toți suntem de acord că vrem să protejăm mediul, în același timp trebuie să valorificăm și resursele nu să ne blocăm în birocrație.

Domnul Viorel Lascu: Propunerea mea pe acest subiect este, eu pasez Ministerului Economiei inițiativa de a crea acest grup de lucru, știind că suntem alături de dumneavoastră în acest demers.

Este clar că nu avem numai probleme, avem și soluții, dar trebuie să le aducem lângă legiuitor, ca să le facem să putem lucra bine.

Dacă acest demers de a face un grup de lucru pe tematica asta, repet cel mai bine ar fi să-l facem după ce avem acea suprapunere spațială a bazelor de date, ca să vedem cam toată cazuistica, la câteva probleme de care v-ați lovit, inclusiv asta cu emiterea certificatului de urbanism care mie mi se pare total exagerată, le putem pune pe tapet și suntem dispuși să venim lângă dumneavoastră să le rezolvăm.

Domnul Alexandru Nicolici: Este incredibil! Cu domnul secretar de stat și cu doamna directoare nu s-a discutat înainte, dacă vă uitați pe program ultimul punct e să încercăm să facem acel grup de lucru pe care îl propune fără să fi vorbit înainte.

Și de la Ministerul Economiei și de la Ministerul Mediului vine aceeași propunere pe care și noi, ca Asociație profesională, o propunem. Nu cred că trebuie să așteptăm, cu cât mai repede, cu cât mai bine.

Multumesc încă o dată foarte, foarte mult.

O să vă rog să rețineți că acest grup de lucru se va face, va prelua toate ideile și vor ajunge la domnul secretar de stat.

Domnul Laurențiu Bogatu, consilier
MECRMA

Cum vedeți dumneavoastră ca Minister situația în care Administrația Națională Apele Române, scoate la concurs de ofertă publică, perimetrele de exploatare care sunt în permise de exploatare sau în licența de exploatare, chiar aprobate prin Hotărâre de Guvern?

Doamna Dorina Mocanu: Din păcate nu am cum să vă răspund la această întrebare pentru că este domeniul de reglementare al colegilor mei de la departamentul de apă și de la ANAR, eu am spus doar ceea ce prevede reglementarea pe mediu, ei sunt departament separat și au procedură de reglementare, deci nu știu să vă răspund la această întrebare.

Domnul Laurențiu Bogatu: Dar vă rog să aveți în intenție ca în România să nu se mai întâmple ce s-a mai întâmplat, atunci când s-au

făcut perimetrele cu Natura 2000, au fost situații în care s-a trasat limita Natura 2000 între carieră și instalația de prelucrare. Printr-o hotărâre de guvern, în trei ani am urcat limita și am putut să lucrăm, deci trei ani a durat și proprietarul a murit. Suprapunerea de perimetre durează, aveți dreptate, din păcate în România erau perimetrele făcute, niște domni au trasat niște perimetre...la natură...la nu știu ce...la început, acum dumneavoastră, la cum prezentați lucrurile sperăm să nu se mai întâmple. Vă mulțumesc.

Domnul Viorel Lascu: Din păcate a sunat clopoțelu'. Am ținut să venim la această întâlnire chiar dacă suntem presați de timp și sper să facem progrese, pe tot ce s-a discutat aici, multumim totodată pentru invitație și sper că pot și eu să mă afiliiez la asociația asta a inginerilor.

Domnul Alexandru Nicolici: De data aceasta nu o fac ca o obligație, îmi face o deosebită plăcere să vă mulțumesc.

Trecem mai departe la al treilea modul, moderat de doamna Daniela Pescaru, secretar de stat în Ministerul Finanțelor.

Domnul Nicolae Bud: Eu de când am venit în București vremelnic, am avut o relație specială încă din 1992 cu Ministerul de Finanțe. Relația aia specială a dus și la anumite amendamente când se dezbătea legea bugetului, sunt aicea oameni care pot confirma, inclusiv domnul Bogatu.

Când a plecat domnul secretar de stat Gherghina de la Ministerul de Finanțe, m-a lăsat pe mâna doamnei Daniela Pescaru spunând „ai grijă de Nicu Bud că e prietenul meu” și rețin răspunsul de atunci al doamnei „dar trebuie să-mi spuneti dumneavoastră? Că eu pe Nicu Bud îl știu de mult”. Ce am vrut eu să vă spun legat de evenimentul de astăzi, vreau să vă spun că o pun cel puțin pe picior de egalitate cu domnul secretar general al Guvernului, domnul Sorin Chelmu, în descătușarea acestei manifestări de astăzi. Când mi-a dat un SMS după ședința de Guvern de acum două săptămâni, atunci am început să mă detensionează, în sfârșit se întâmplă ceva. Doamnă Secretar de stat Daniela Pescaru, îngăduiți-mi să vă mulțumesc în numele meu și a colegilor de gând și de drum care se găsesc azi în sală.

MODULUL III.

**Doamna Daniela Pescaru, Secretar de Stat
Ministerul Finanțelor Publice**

Și eu vă mulțumesc și vreau să spun că sunt onorată că am fost invitată la acest forum.

Eu sunt secretar de stat, coordonator al departamentului buget în cadrul Ministerului Finanțelor. Recunosc, nu mă pricep foarte mult la problemele acestui sector, am mai citit și am mai studiat și eu, trebuie să recunoaștem cu toții că sunt probleme majore în acest sector, am și un atașament de suflet pentru sector, pentru că bunicul și străbunicul meu au fost mineri.

Trebuie să recunoaștem cu toții că în ultimii ani, poate 10 ani, chiar mai mulți, domeniul acesta a avut de suferit, nu numai în România cât și pe plan mondial. Ne-am confruntat cu o serie de probleme majore în principal generate de reducerea dramatică a prețurilor produselor provenite din minerit și diminuarea cererii datorată în primul rând reducerii ritmurilor de creștere economică.

Volatilitatea prețurilor din ultima perioadă, face necesară redefinirea strategiilor de exploatare care să fie în concordanță cu cererea și în același timp să aibă și o rată de profitabilitate acceptabilă.

În aceste condiții, companiile miniere nu pot supraviețui, dacă nu găsesc căile de reducere a costurilor de producție, căile de a asigura creșterea productivității muncii și rentabilității și nu în ultimul rând, dacă nu se asigură securitatea explorărilor și exploatărilor efectuate, astfel încât, să nu aibă un impact negativ asupra mediului, pentru că trebuie să avem acceptul și din partea societății asupra dezvoltării acestei activități.

Nevoia de dezvoltare durabilă prin re tehnologizare și motivație prin îmbunătățirea productivității este vitală pentru supraviețuirea și

dezvoltarea mineritului, întru-cât doar acele companii care pun accentul pe productivitate și rentabilitate vor supraviețui în condițiile actuale de viață. Cu alte cuvinte, pe lângă eficientizarea activităților de bază și conexe, reducerea risipei, cred că se mai poate face mult în acest domeniu, reducerea costurilor de producție. Cred că se cer investiții majore în tehnologie, în rețehnologizare.

De asemenea, e necesară găsirea unor modalități de a accesa capital și de a putea finanța proiecte de extindere și de dezvoltare, cu infrastructura necesară și cu asigurarea unei securități sporite a exploatării, fiindcă este necesar să obținem și acceptul societății asupra acestei activități.

Strategia națională de dezvoltare a mineritului trebuie să asigure integrarea și corelarea echilibrată a componentelor economice, ecologice, socio-culturale, într-o dezvoltare durabilă.

Ca stat membru al Uniunii Europene, România trebuie să respecte principii și să pună în practică anumite principii directe, cum ar fi: promovarea și protecția drepturilor fundamentale ale omului, a dreptului la muncă, solidaritatea în interiorul generațiilor și între generații cu privire la gestionarea bogățiilor subsolului, cultivarea unei societăți deschise și democratice, informarea și implicarea activă a cetățenilor în procesul decizional, coerența politicilor și calitatea guvernării la nivel local, general, regional, național și global, implicarea mediului de afaceri și a partenerilor sociali cu asigurarea eficienței economice și investiționale sporite, consens în utilizarea pe un orizont de timp îndelungat a resurselor de care dispunem și calitatea infrastructurii de mediu.

În România există, după cunoștințele mele 14 regiuni miniere, într-un total de 16 județe, unde 155 de localități depindeau, la data încetării activității miniere, în proporție mai mare de 50% de veniturile asigurate din activitatea minieră, desfășurată pe aria geografică a acestor județe.

România deține importante resurse minerale, dar trebuie să ne punem și următoarele întrebări: constituie aceste bogății naturale baza dezvoltării economiei românești, capitalul românesc este capabil să gestioneze exploatarea acestor resurse, generația noastră este pe deplin responsabilă și conștientă că aceste bogății naturale aparțin și condiționează dezvoltarea generațiilor următoare.

Am putea spune că România dispune de o gamă variată de resurse minerale, cu toate acestea industria minieră a cunoscut un regres în ultimii 20 de ani. În opinia mea factorii importanți care au condus la acest regres sunt: lipsa pieței de desfacere, reducerea subvențiilor de la buget până la zero dar și neeficiența economică și lipsa unei viziuni de dezvoltare. Începând cu anul 2007, după cum știți, prin eliminarea subvențiilor, industria minieră a intrat într-un proces de restructurare, cel mai afectat a fost sectorul resurselor nonenergetice, minereurile complexe. Reducerea subvențiilor a fost coroborată și cu restructurarea industriei metalurgice, lipsa pieței interne de desfacere, prețurile de cost mari, necompetitive, au condus la închiderea exploatarea miniere .

În paralel, sectorul resurselor energetice a trecut printr-o perioadă dificilă.

Știm că până în anul 2010 sectorul cărbunelui a fost subvenționat, începând cu anul 2011, conform noilor reglementări europene, nu s-au mai dat decât ajutoare de stat pentru închiderea minelor și aici avem Directiva 70/78/2010 a Comisiei Europene.

Știm, de asemenea, că în România carbunele este utilizat preponderent pentru producerea energiei electrice în termocentrale, nu au fost create prea multe alternative de utilizare a acestuia. Este cunoscut faptul că energia electrică produsă pe combustibili solizi, este afectată prin faptul că prețul este mai mare dar foarte importante sunt și țintele asumate prin strategiile de schimbări climatice.

În prezent industria minieră se confruntă cu crize și datorită tehnologiilor învechite, lipsei surselor de finanțare pentru a accesa tehnologii noi, lipsa pieței de desfacere și altele.

Am putea spune că în condițiile în care securitatea națională include și securitatea asigurării resurselor interne, industria minieră poate fi considerată o industrie strategică și de aceea este foarte important să se găsească mecanisme de finanțare a investițiilor în activitatea minieră, în deschiderea de noi activități. Din păcate, în ultimi 10 ani, în România s-a investit mai mult în închiderea perimetrelor miniere. În perioada 2010-2016 s-au alocat de la bugetul de stat cca 1,5 miliarde lei, pentru închideri de mine.

Trebuie găsite soluții și asta numai stând la masă toți factorii interesați, fiindcă suntem în

Uniunea Europeană și trebuie să aplicăm regulile europene.

Deși România este a 9-a țară ca suprafață din Uniunea Europeană, dispune de resurse minerale semnificative, comparativ cu alte țări din regiune. Atragerea de capital privat și promovarea de proiecte de investiție în domeniul minier, nu s-au ridicat totuși la nivelul oportunităților existente. În opinia mea, cauzele care au generat această situație sunt și cele generate de instabilitatea fiscală și legislativă. De asemenea cred că gravă este și situația forței de muncă și a specialiștilor în domeniu care sunt în descreștere și deprofesionalizare.

Ar mai fi de remarcat faptul că au fost puternic afectate în această perioadă, sau complet închise, și ramuri care susțineau mineritul, producătoare de utilaje, echipamente, piese de schimb, de reactivi. Cred că este foarte important faptul că dumneavoastră reușiți să vă strângeți periodic în acest forum, că înțeleg că au mai fost și în anii anteriori astfel de întruniri, pentru că sunteți cei care cunoașteți cel mai bine problemele mineritului, care puteți să promovați să propuneți soluții sau să colaborăm împreună, să amendăm și legislația existentă și să încercăm să beneficiem de aceste bogății care ne-au fost date și pe care le avem. E păcat ca și generațiile actuale dar și generațiile viitoare să nu le folosească, asigurarea resurselor constituind practic baza creșterii economice.

Domnul Alexandru Nicolici: Că am reușit să ne întâlnim vi se datorează și dumneavoastră. doamna Secretar de Stat, știm cât ați contribuit ca lucrurile să se miște, să fim în sală și să avem prezidiul care l-am avut.

Doamna Daniela Pescaru: Îmi cer scuze eu nu sunt foarte specialistă în domeniu, dar am venit cu drag, o dată pentru că domnul Bud, m-a rugat și a doua oară, că sunt urmașă de miner.

Domnul Alexandru Nicolici: Doresc să vă dau câteva date care sigur nu le aveți, despre ce înseamnă impact pozitiv.

Un exemplu elocvent este din activitatea mea din Congo Brazzaville. Licența în care lucram se suprapunea în proporție de 99% cu Rezervația biosferei Dimonica, proiect supravegheat de Banca Mondială. Guvernul a optat pentru încurajarea activității miniere și de aici a rezultat „conflictul”. Am propus Băncii Mondiale ca, de pe o listă de experți în studii de impact, să aleagă specialiști, ce firmă doresc, noi plătim, să

stabilească impactul pe această rezervație, cu sau fără minerit. În zonă locuiau cca 8000 de oameni care, teoretic, nu erau luați în considerare. Aceștia trăiau din spălatul nisipurilor, ca să scoată paiete de aur, consecința: 70% din râuri erau săpate, distruse. În jurul satelor tăiau pădurea și îi dădeau foc ca să cultive banane. Trăiau de pe urma vânatului pe care îl prindeau punând capcane și pe care îl comercializau într-o localitate aflată la 80 km

Deci fauna, râurile și pădurea erau intens agresate de factorul uman care trăia acolo și care „nu exista” teoretic. Pentru a dovedi gradul defrișării am analizat evoluția acestor suprafețe pe hărțile de teledetecție și s-a văzut cum creștea an de an aria defrișată, cu cca 8,1 kmp.

Acum analizați impactul dacă deschidem o carieră, o suprafață de doi kmp îi facem praf, impact total. Dar, toată forța de munca activă era concentrată acolo, agricultori, spălători și vânători, astfel râurile erau salvate și cei 8 kmp care se tăiau anual de pădure erau salvați. În plus oameni ăștia erau plătiți. Toate acestea într-o activitate de zeci de ani în care erau afectați doar 2 kmp, pe care îi reabilitai la finalul exploatarei. De asemenea, societatea comercială plătea tot ce trebuia pentru întreținerea acestei rezervații.

Rezultatul: Banca Mondială a fost de acord cu această investiție, considerând că singura soluție pentru salvarea acestei rezervații este mineritul controlat. Și raportatul impact pozitiv/impact negativ este supraunitar.

Revenind la noi în țară, 75% din populația activă din zona Borșa Vișeu lucrau în minerit. A plecat mineritul, s-a terminat cu pădurile. Nu mai aveau din ce trăi de azi pe mâine, căci nu există reconversie. Acolo poliția, garda de mediu au fost alungați și oamenii au făcut ce au vrut pentru că trebuiau să supravețuiască! Impactul e pozitiv sau negativ a prezenței mineritului? Este adevărat, costurile directe de la buget prin subvenționare erau afectate puternic.

Mie mi s-a spus atunci „ești anacronic când vrei să găsești resurse cu valoare pe mc mai mare și să reduci subvenția, deștept e cel ce justifică subvenție mai mare”, anii '90!

Vorbim de faptul că nu sunt bani, despre ce bani de investiție vorbim? De la stat. Statul nu va fi în stare niciodată să investească în minerit. [cătrel sală: câți bani ați cheltuit până ați găsit ceva, banii de risc? Răspunsul din sală: 150 milioane euro] Noi, banii de risc: 120 milioane de

euro și vrem să venim să investim 500-700 milioane de euro! Stop, birocrație, neîncredere, mediul de afacere discutabil, deci aicea suntem, acestea sunt problemele, nu că nu sunt bani!

Ideea este că sunt două lucruri complet diferite: resursa este a țării și a tuturor și este administrată după o politică... care nu există, ni s-a afirmat de trei ori astăzi: politica resurselor nu există și pentru noi e cel mai rău noi vrem să avem legislație când nu avem o strategie în domeniu. Aceste resurse sunt puse față în față și asimilate cu mineritul, mineritul este o activitate, se denigrează mineritul ca activitate fără de care nu pot fi valorificate resursele. Aceste resurse trebuie identificate și făcute studii de fezabilitate. Avem sute de zăcămintele cu studii de fezabilitate de acum 25 de ani, pe prețurile subvenționate de acum 25 de ani, cu eficiențele de acum 25 de ani, nici măcar nu are cine să le facă ca să intre în evidența statului român.

Atunci vin și întreb tot ce se cheamă specialiști, institute de cercetare... Acolo trebuie statul să mai dea niște bani! Să vedem ce avem, restul, proiectul îl găsesc eu ca societate comercială, îmi asum riscul, riscul în minerit este de 19 proiecte ratate și unul câștigat, asta aduce bani. Ce proiect înseamnă asta, înseamnă cazul nostru: 16 ani le-am dat 120 milioane și am găsit un zăcămintă, în care dacă merg mai departe, e acel „dacă” legat de birocrație și aicea ANRM mă sprijină, nu poate, Ministerul Economiei mă sprijină, nu poate, toți ne sprijină și nimeni nu poate, mai trebuie după 15 ani și 120 de milioane, mai trebuie să stau până am licența validă, pentru că după ce este semnată de ANRM trebuie semnată de încă patru ministere; oricare ministru se schimbă în procesul asta, de 7 ani o luăm de la început! și asta pentru că nu știu de ce un ministru nu își poate asuma ce a făcut celălalt? Sunt peste cinci sute de licențe, iar ANRM nu are cum să facă față mai repede de 2 ani. Deci am găsit un proiect care e fezabil, am finanțator și nu pot să-l implementez în România, pentru că toți aici de față, vrem și nu putem, asta e situația! Nu-i vina ministerului, e un sistem în care am lăsat lucrurile să treneze, să se încălcească, fiecare încearcă să facă ceva în această direcție. S-a propus de către celelalte două ministere care au fost prezente aici înaintea dumneavoastră, să facem o comisie să găsim soluție, să simplificăm, să taiem și să punem ceea ce lipsește ca lucrurile

să meargă, pentru că legea minelor există dar nu este funcțională.

Cred că v-am dat răspunsul că avem impact și pozitiv, cine spune că mineritul nu are impact asupra mediului nu e întreg la cap, dar trebuie să știm ce facem.

Câteodată și o chestie birocratică poate să ajute. Inițial nu am primit licența de exploatare fiindcă aveam un iaz de decantare ce depășea puțin (din cauza reliefului) limita licenței de explorare. Am găsit soluția: fără iaz de decantare și cu filtrare. Știți cine ne-a convins? Studiul economic! 5% mai ieftin decât cu iaz, nu mai ai impact de mediu, nu mai ai zonă de risc și așa mai departe. Cu tehnologii moderne și „mineritul este la mâna noastră” și asta cere Europa: dați drumul la minerit, fiindcă 6% producem noi și 90% importăm, puneți în practică! Nu punem în practică se întâmplă niște lucruri economice negative.

Dăm drumul la investiția străină și... acum am început să constat că toată lumea care latră tare „nu vrem minerit”, de fapt ei nu vor investiția în minerit, și aici este atacul direct la o sursă de investitori foarte mari, investiția în minerit înseamnă minimul jumătate de miliard de euro, dacă nu către un miliard ca să pornești. Discutăm aici de 120 de milioane, alții de 150 de milioane, 300 de milioane; 10, 15, 16 ani activitate de explorare, îmi trebuie 7-9 ani ca să obțin autorizațiile, mai trebuie să investesc încă 500 de milioane sau 1 miliard de euro ca să produc, după 25 de ani, mai lucrez 5 ani ca să amortizez investiția. Beneficiul apare după 30 de ani!

Dacă aceste lucruri nu încercăm acum să le finalizăm, nu avem nici o șansă să vedem mineritul, care este o activitate ce pune în valoare resursele mineralele ale statului. După strategia pe care nu o are statul, ne învârtim în cerc. Și atunci a apărut ideea să facem acel comitet, comisie, cum vreți să-i spuneți, ca să facem să funcționeze Legea minelor, pentru că oamenii nu discută între ei la nivel de decizie.

Domnul Ionel Ureche: Dacă doamna secretar de stat chiar vrea să ne ajute eu vreau să o rog un lucru foarte concret: să ne ajute să primim un alt răspuns la niste materiale trimise de vreo doi ani de zile, ca să demonstrăm Parlamentului, care are nevoie de un punct de vedere al Ministerului de Finanțe, că este anacronic ca în perioada asta să ni se mai impună preț reglementat la nisip și pietriș, că tot spunea

domnul Nicolici că noi blocăm ANRM-ul. Credeți-ne, nu vreau să rezolvăm acum, dar am primit un răspuns de la Ministerul de Finanțe care nu arată că ar exista chiar o deschidere sau chiar vreți să ajutăm mediul de afaceri.

Domnul Laurențiu Bogatu: Vă spun câteva lucruri vis-a-vis de ce avem de întâmpinat. În țara noastră sunt peste 100 de instituții care fac control, din care 67 dau amendă. Noi nu prea ne bucurăm de finanțisti, de ANAF, că ne găsește câte-o năzdrăvnică, tot timpul găsește. Dar culmea este că la cei care vor să fie cu hârtiile, cu plata întocmite, le găsești... ori îi factura șifonată, ori mai știu eu ce... Dar la cei care lucrează ilegal și astea sunt firmele de primari, deputați, polițiști, nu îi găsești niciodată, când se duc acolo, nu e nimeni, e pustiu, v-am spus asta ca să vedeți cum e mediul de afaceri.

În 2013 onor Guvernul a dat o ordonanță de urgență. Trebuiau bani de la resurse minerale și a zis așa; în fiecare lună se achită 0,5% din venitu avizat, deci nici ca TVA - ul, mai dur!

Deci am făcut marfă de 1000 lei, am vândut, fac hârtie, 50% din banii mei. Doamna Secretar de Stat, din venitul care trebuie să-l primesc eu mai am niște cheltuieli. Deci există impozit la cheltuială doamnă, asta am ajuns. Avem utilaje care lucrează în carieră, plătim acciza, nu? Să vă mai spun ceva care numai în Țara Românească este: taxa lui chițoiu, taxa pe stâlp. În minerit există construcții, în HG-ul cu construcțiile ... decoperta, deci noi plătim 1,5 % din valoare decopertei care o fac, care este de fapt o menținere de capacitate.

Doamna Daniela Pescaru: știți ca s-a abrogat taxa, e în noul cod fiscal de la 01.01.2017

Domnul Laurențiu Bogatu: credeam că numai în agricultură; bine, îmi dați o veste bună. Redevența este tot așa 4-5% din valoarea producției, dar în valoare am cheltuială, deci partea de cheltuială se aplică la toată valoarea. Cu prețul reglementat există o ordonanță din 2001, ne-am muncit, ne-am străfulgerat, am luat toate avizele de la Senat și acum suntem la Cameră. Aveți acolo o doamnă, Livia Stan, care a lucrat cu domnul care a lucrat la Prognoză și înainte a fost la CSP...

Doamna Daniela Pescaru: Doamna Livia Staneste director general la Direcția Generală Ajutor de Stat, Practici Neloiale și Prețuri Reglementate din Ministerul Finanțelor Publice

Domnul Laurențiu Bogatu: Vă rugăm să vă aplecați asupra acestui preț reglementat. Noi am produs 34 de milioane de mc de nisip și pietriș în 2015. Sunt 707 operatori, acești operatori fac documentații de preț și vin cu ele aici la București ... acum se merge până la sorturi, în afară de nisipul și pitrișul brut care-l dau, ăla îmi socotește, acum vor să extindă și la sorturi, adică la ce cheltuiesc eu ca să fac 6-7 sorturi, trebuie să îmi fixeze ei prețul. Vă mulțumim.

Doamna Daniela Pescaru: Eu mi-am notat problemele, sunt și probleme care țin și de alte structuri din Ministerul Finanțelor, aveți și dumneavoastră dreptate, pe de altă parte trebuie să înțelegem că totuși trebuie și statul să facă venituri.

Fiindcă a venit vorba de exploatarea nisipului și pietrișului știu de la colegii de la ANAF că în acest domeniu este una din cele mai mari evaziuni.

Domnul Paul Ivășcanu: Se pun de câțiva ani în discuție redevențele pentru aur sau pentru argint, nu că ar fi o problemă dar aş vrea ca Ministerul, și dumneavoastră sunteți aici ca să vedeți și lucrurile astea. S-a discutat la un moment dat de 8%. Lucrăm în industria asta o mână de oameni și vă putem spune că zăcămintele din România în general sunt cu o rată de livrări foarte mică. Ca să le punem în valoare, Ministerul Industriilor și, când se va face noua lege a minelor, trebuie să aibă foarte clar ce este rezonabil să se ceară, pentru că vom ajunge în situația, în care suntem și acum de altfel, că avem redevență de 6% dar nu producem, producem 0 grame. Dacă ne gândim să o mai creștem și să o creștem în condițiile în care zăcămintul nu mai e fezabil, nu mai e economic, tot ce se poate exploata în România stă 20 de ani de acum în colo. Așa cum spunea și domnul Nicolici, vorbim de investiții care se dublează în 20 de ani , costul de capital foarte mare la început, dacă se măresc redevențele fără să se înțeleagă foarte clar că omoară zăcămintul, nu se mai face nimic, investitorii pleacă pur și simplu.

Doamna Daniela Pescaru: Probabil știți, se lucrează de un an de zile la legea redevențelor, cu administrația rezervelor de stat, împreună cu Ministerul Finanțelor, au conturat un proiect...

Domnul Paul Ivășcanu: și cu cât o majorați?

Doamna Daniela Pescaru: Nu aş putea să vă spun, nu cunosc amănunte. Această lege, când se va definitiva, va fi lansată în dezbatere publică, va

fi publicată probabil pe situl ANRM-ului și este foarte important să participați activ și să vă spuneți punctul de vedere asupra legii în perioada de dezbatere publică, cam într-o lună-două.

**Domnul Alexandru Pătruți, consilier
Romaqua Group**

Se întocmește și se semnează acea licență de explorare-exploatare care în forma actuală prevede că pe toată durata de valabilitate a licenței, rămân în vigoare prevederile la data la care a fost încheiată.

Doamna Daniela Pescaru: Asta este o altă discuție, după mine și Legea minelor trebuie modificată, pentru că eu știu că au fost proiecte pe modificarea Legii minelor dar nu s-au finalizat.

Ori legea redevențelor nu cuprinde numai rezervele minerale reglementate de Legea minelor, vorbim de Legea petrolului, vorbim mai de multe.

Domnul Alexandru Pătruți: O să trec două, Legea minelor și Legea petrolului, dacă vorbim despre redevențele pentru substanțele minerale utile, dar ele oferă un circuit complet al investiției.

Din experiența pe care o avem toți, până în prezent cred că de trei ori au fost modificate redevențele pe legea minelor și numai crescător, deși în momentul de față trecem print-o criză fantastică pe piața materiilor prime. Și atunci, în acest moment, vă gândiți cumva la o posibilitate de reducere a fiscalității pe acest sector?

Doamna Daniela Pescaru: Acum cu reducerea fiscalității, vă vorbeam mai înainte că în calitate de stat membru al UE, nu ne putem permite să facem altceva decât ce prevăd directivele și regulamentele europene.

În ceea ce privește reducerea fiscalității, deci s-a făcut știți bine, prin noul cod fiscal, o reducere considerabilă, zic eu, a fiscalității, undeva ne costă această reducere, dacă luăm în calcul și măsurile care se aplică de anul acesta cumulate cu măsurile ce se aplică începând cu

anul următor, impactul pe buget a fost negativ pe venituri de 21 miliarde lei. Deci avem reducerea de accize, reducere de TVA și multe altele. Dar nu putem reglementa preferențial anumite domenii.

Domnul Alexandru Pătruți: De acord cu dumneavăastră, dar legislația europeană nu prevede nimic referitor la impozitarea sau fiscalizarea resurselor minerale, nu are decât niste prevederi generale, care să se aplice tuturor operatorilor, nu are nici o referire la nivelul acestei fiscalități, absolut nici una, iar dacă statul român a făcut aceste reduceri, care au fost făcute și sunt de aplaudat, ele au fost făcute pe general. Sectorul minier, s-a confruntat în ultimii ani cu o suprataxare, exact ce spuneau colegii mei, asta era problema, că în momentul de față, în situație de criză, sistemul se confruntă cu o suprataxare și avem substanțe la care suntem în fruntea topului în Uniunea Europeană, de exemplu la apa minerală avem cea mai mare redevență ...

Din sală: și prețul e de 4 ori mai mic

Domnul Ionel Ureche: Noi am discutat mai înainte că o să ne implicăm în elaborarea unei strategii miniere și, de asemenea, o să ne implicăm cu un grup de lucru în elaborarea Legii minelor, dacă să vină o lege a redevențelor care nu va ține cont de ele, tot ce am făcut am făcut degeaba. Credeți-ne că exploatarea resurselor minerale este o activitate economică care dacă nu e profitabilă nimeni nu o mai face. Dacă există riscul ca această lege a redevențelor să fie stabilită fără a fi discutată, pentru că știm că în momentul în care apare pe sit pentru dezbatere publică este puțin târziu. Deci dacă chiar vreți să ne implicăm în domeniul acesta, este obligatoriu să fie consultați specialiștii în domeniul acesta, că ei știu cel mai bine, în ce măsură activitatea asta poate să fie una profitabilă.

Doamna Daniela Pescaru: Eu îmi cer scuze dar înțeleg că a fost prezent reprezentantul ANRM care e principalul promotor al acestei legi, nu ați discutat despre aceste aspecte?

Sunt redevențe care scad, sunt redevențe care cresc. Vă contrazic aici, s-a lansat într-o dezbatere publică tocmai pentru a primi semnale de la toți factorii interesați. Până în momentul lansării în dezbatere publică, ministerele se pun de acord asupra unei forme după care, nu o dată au fost modificate fundamentale acte normative,

ca urmare a dezbaterii publice. Trebuie să fiți mai optimiști!

Domnul Alexandru Nicolici: eu sunt foarte optimist! Trebuie să fim corecți cu doamna Secretar de Stat. Discutăm de bucațica de redevență, știți ce înseamnă aportul la bugetul de stat pe o activitate minieră?

Doamna Daniela Pescaru: 65%

Domnul Alexandru Nicolici: una peste alta, metalul care îl scot, valoarea metalului care îl pun pe masă sub diferite forme, ajunge direct la bugetul de stat, 52%.

Redevența de 2-3%, este o pârghie, și vă spun că în toată Europa și în lume este o pârghie politică, respectiv dăm drumul sau reducem mineritul, exact așa e percepută. Că e 2% și au făcut-o 4% și 6% la aur, când producția este zero și nu iei nimic de acolo poți să o faci 500%.

Dar se uită că eu investesc cât investesc, nu contează că aia nu intră la bugetul de stat, dar sunt primul producător, ceea ce cumpăr e puțin față de TVA-ul care trebui să-l dau, costul cu munca vie, e sub 20% și jumătate intră acolo, 0,5% care intră direct sau indirect la bugetul statului și așa mai departe. Dacă reducem discuția numai la redevență e o greșală! Valoarea integrală care rezultă din activitatea de minerit o găsim un impact pozitiv la nivel financiar, iar atenție, nu o spun și n-am spus niciodată că activitatea minieră nu atinge mediul, e o aiureală, dar impactul pozitiv în economie este atât de evident și toată lumea reduce problema la redevență, nu-i corect, mult mai mult dăm la buget decât redevența... dacă produc, dar dacă stau, pierd!

Iar problema cu politicile, e vorba de o politică a statului român, când apar toate ONG-urile, toate ziarele, toți care urlă și sunt finanțați, știți foarte bine de unde! Trebuie să spunem și chestiile astea, că-s finanțați puternic acei vocali! Noi nu spunem nimic, nu spunem cât aducem la buget ci doar că dăm redevența de 2%, și atunci se spune că statul român e furat! Nu este adevărat și acest lucru ar trebui să se vadă și să se spună, că toate sunt de fapt căsuțe care intră la Ministerul de Finanțe, nu-i numai redevența.

În schimb impozitarea multiplă și triplă prin sistemele noastre, aicea e o mare problemă!

Domnul profesor dr. Lucian Matei,
Universitatea București

Dragi colegi, după modul în care merg lucrurile aici, pe de o parte optimismul debordant al lui Sasha Nicolici, pe de altă parte modul în care au decurs discuțiile astăzi, mă obligă să spun câteva lucruri. Și primul pe care l-aș spune, aș vrea să-mi cer scuze față de doamna Secretar de Stat aici de față, pentru că față de ceilalți mari reprezentanți ai Guvernului parcă aș avea câte ceva de spus.

Ce s-a întâmplat astăzi de fapt? De fapt s-a întâmplat că iarăși noi meseriașii am stat de vorbă între noi, am avut niște personalități din Guvern care au venit aici, mulți au fost foarte buni pe această chestiune, sigur e foarte frumos, dar părerea mea este că dacă voiau să afle ceva, ce se întâmplă cu mineritul, trebuia să asculte discuțiile dintre meseriași și atunci concluziile ar fi fost altele decât concluziile pe care le trimitem noi acum. De aceea mi-am cerut scuze față de dumneavoastră.

Ce înseamnă mineritul în ziua de astăzi, a mai spus Sasha, se pare că de fapt este un copil pe cale de a apare pe lume și care are opt moașe și bineînțeles că n-are cine să-i taie cordonul ombilical. Dacă un investitor, și mă refer la un investitor român nu foarte puternic, solicită o aprobare pentru deschiderea unei exploatare miniere, atunci ați numărat, câte aprobări de la câte ministere, de la câte agenții trebuie să obțină? Ăsta este timp pierdut, bani cheltuiți, alergături făcute.

Mi se pare că până la urmă ceea ce s-a întâmplat aici, este vorba de meseriașii care au stat astăzi în sală, seamănă cu o poveste: a fost un chinez care a trăit în timpul dinastiei Ming și care și-a dedicat întreaga viață, artei minunate de-a omorî dragoni; ajungând la senectute și posedând acea artă la perfecție, a constatat că nu are asupra cui să și-o exercite și atunci s-a apucat să-i învețe pe alții arta minunată de-a omorî dragoni.

Noi cătăm acum multe ajutoare din partea ministerelor, ne dăm cu capul de pereți trecând de la un minister la altul, dar și astăzi, ceea ce am văzut eu și poate ați văzut și dumneavoastră, au fost mai repede niște critici, niște solicitări, din partea meseriașilor (sper că nu deranjez pe nimeni dacă spun așa), a specialiștilor, și răspunsuri destul de vagi și niște promisiuni pentru următorii ani. Nu vom ajunge la un minerit fiabil în maniera asta. Mai mult decât atât, acest om de un optimism ingrozitor care se numește Sasha Nicolici, cerea, solicita niște propuneri care să fie viabile și să putem face un pas înainte în redeschiderea mineritului în România.

Eu unul am stat și m-am gândit la câteva lucruri, în primul rând mi s-ar părea normal ca în mâna Agenției să existe o serie de programe cadru, provenite de la toate ministerele care își amestecă coada, codița sau ceva în deschiderea unei lucrări miniere. Și de la Ministerul Mediului și de la Ministerul Economiei și de la Ministerul Agriculturii și de la pompieri și de la oricine vreți, dar acestea trebuie să stea la Agenția de Resurse Minerale, care să ți-l pună în față să-l semnezi sub semnătură proprie, și nu mai alergi de acolo acolo plătind taxe, impozite, stând la coadă și așa mai departe.

Aș mai spune stimați colegi, până acum nu a luat nimeni în seamă factorul social. Am distrus mineritul în România, cu buna știință, atunci când eram deștepți, acum suntem și mai deștepți și vrem să-l deschidem.

Din păcate această meserie, este o meserie care se cam învață în școală, am avut o mină școală la Vulcan, din câte îmi aduc aminte, cu o prăbușire! Meseria asta se învață din tată în fiu și tații or cam dispărut, iar acum trebuie să-i învățăm pe cei tineri, din nou, această meserie.

Atunci ar trebui, zic eu, să solicităm și la Ministerul Învățământului, că nu trebuie iertați nici ei, de ce dacă sunt deja băgate 10 ministere să nu mai băgăm încă unul. Ne trebuie cadrele medii, cu toții ați văzut că nu mai avem tehnicieni, școala tehnică de geologie, școala tehnică de topografie, nu avem topografi minieri, de subteran, nu avem metalurghi, cu cine lucrăm? Iată este o chestiune, trebuie să ne gândim din punct de vedere social și din punct de vedere al învățământului.

Mie mi se pare că în țara asta a mea sunt multe lucruri care stau cu susul în jos și nu

funcționează ca atare foarte bine. Dacă vrem, e o idee și poate o rețineți, ca într-adevăr să dezvoltăm mineritul, ar trebui ca reprezentanții Guvernului, să investească, să pistoneze, în întreprinderile care prelucrează materialul minier, plumb, zinc, cupru...

Din sală: nu mai există!

Domnul Lucian Matei: mai există pe ici pe colo și atunci, dacă aceste întreprinderi se apucă și lucrează, vor avea nevoie de materialul nostru, de materialul minier. Dacă tot nu putem să o luăm direct haideți să o luăm invers. Dacă am supărat pe cineva îmi cer iertare.

Domnul prof.dr.ing. Dumitru Fodor,
Academia de Științe Tehnice din România

Reprezintă „Asociația Profesională Munții Apuseni,” și Academia de Științe Tehnice. Aș începe prin a spune, doamna Secretar de Stat, că mineritul este o activitate foarte importantă, pentru că mineritul este baza materială a civilizației.

Se discută că avem și nu prea avem zăcăminte, cred eu că noi avem zăcăminte, pentru că din cele peste 3000 de minerale cunoscute, 500 se găsesc în subsolul țării, dintre care peste 35 au fost descoperite pentru prima dată pe teritoriul României. Doresc să completez cele spuse de colegul meu aici, în sensul că ar trebui să ne gândim la pregătirea cadrelor... dânsul a amintit de anumite specialități, dar eu vreau să vă informez, că noi astăzi aproape nu mai pregătim ingineri minieri, peste puțin timp va trebui să aducem ingineri minieri din exterior.

Ministerul Educației, în ultimii ani, a repartizat o cifră de școlarizare cam de 20-25 de oameni la Facultatea de Mine, la specializarea Mine. Am avut înainte specializarea preparare, exploatare la zi, geologie, acestea s-au desființat, s-au comasat și a rămas Exploatare miniere. Dar pentru acest inginer se alocă cifre foarte mici, pe parcursul anului se pierde foarte mulți. Eu sunt cadru didactic asociat la Universitatea din

Petroșani, vreau să vă spun că lucrez cu anul III și am 10 studenți dintre care 5 sunt străini, deci o să avem o promoție de 5 ingineri pentru exploatarea minierei. Țăsta trebuie să facă proiectare, cercetare, deschiderea minelor, exploatarea. Deci una din măsurile care trebuie luate urgent, să se revină la o cifră de școlarizare pe măsura activității care vrem să o facem. Nu doresc să mă lungesc, eu apreciez foarte mult modul cum s-a organizat această întâlnire, apreciez forurile superioare de la ministere care au fost prezente aici și colegii care sunt în sală și fiecare a ridicat probleme foarte serioase. Felicitări domnule Nicolici pentru organizare și succes în continuare.

Domnul Alexandru Nicolici: Bineînțeles doamna Secretar de Stat, ați luat contact cu oameni care știu ce vor, nu știu încă cum, cea ce este important, este că dorim să facem ca lucrurile să meargă, nu suntem sindicat să ne plângem, când ne plângem o facem între noi că nu avem ce face.

Cel mai important lucru este că astăzi am avut oameni din domeniile cu care ne intersectăm, cei de decizie, ca dumneavoastră care ne-ați ajutat ca să fim astăzi împreună, aici. Poate că lucrurile nu sunt chiar așa optimiste, dar ținând cont că lucrurile se rezolvă în timp, iar pentru un geolog un milion de ani e timp scurt, eu sunt convins că aproape mâine se rezolvă toate. Ultimul cuvânt, după ce vă mulțumesc foarte mult, vă aparține.

Doamna Daniela Pescaru: Eu vă mulțumesc încă o dată pentru invitație.

Într-adevăr mai avem specialiști în țara asta pe domeniul mineritului, sunt încântată să constat acest lucru din discuțiile dumneavoastră, specialiști care se pricep nu numai la domeniul mineritului dar și la domeniul economic. Înseamnă că suntem pe drumul cel bun. Cred că împreună vom rezolva, eu vă asigur de tot sprijinul meu, în măsura în care voi fi cooptată în grupuri de lucru care să rezolve aceste probleme și probabil că se vor constitui așa ceva, Ministerul Economiei să știți că e destul de interesat în domeniul acesta și încearcă să facă ceva pași pe drumul rezolvării problemelor.

Da, într-adevăr trebuie o strategie coerentă în domeniul, trebuie amendată legislația, trebuie implicarea statului mai puternică și în acest domeniu care stă de fapt la baza creșterii economice exact cum a spus domnul profesor, să nu uităm acest lucru!

Vă mulțumesc încă odată și vă doresc să reușiți să rezolvați problemele.

Domnul Alexandru Nicolici: revin ca să știți ce vrem! Acest Forumul minier este atipic, nu mai prezentăm lucrări să ne spunem fiecare probleme personale ale fiecărui proiect, discutăm de lucruri globale, suntem la nivel de specialiști, cu nivel de specialiști și căutăm împreună soluții. Pentru a nu vorbi toți la grămadă sau să tăcem, cum am tăcut în mare parte și până acum, avem moderatori pe domnul Dragoș Condrea, director la Secretariatul General al Guvernului și domnul Ninel Păiajen, directorul pe probleme juridice de la ANRM, care vor fi moderatorii acestui modul în care aveți prezentate ideile pe care le vom discuta, toate provenind, ca și la celelalte module, din materialul care l-ați văzut la început, elemente stringente pentru relansarea mineritului în Europa, ca și o concluzie economică de primă importanță.

Domnilor bine ați venit și vă mulțumim că sunteți alături de noi. Revenind la legislație, ce nu ne place și ce soluții găsim! Că dacă ne plângem ca la sindicate nu am făcut nimic! Aici sunt două personalități care pot să ne spună ce prevede legea, unde nu avem încă soluții și unde trebuie să lucrăm toți împreună.

Domnul Laurențiu Bogatu: în materialul acesta pus în mapele întocmite de Asociația Profesională *Munții Apuseni*, văd că este în dispută: identificarea, simplificarea unor bariere ale sistemului legislativ și administrativ, menținerea și dezvoltarea mediului de afaceri în domeniul resurselor și rezervelor minerale. Și aici văd că Asociația spune că s-au identificat 12 principale bariere, prevederi legislative, prevederi administrative, acum sigur că pe toate nu le putem discuta.

Aș vrea să discutăm, dacă se poate, la punctul 1: valabilitatea prevederilor licențelor de exploatare. Eu nu vreau să intru în amănunte, dar vreau să spun că această inconsecvență, după părerea Asociației, a dus la multe neplăceri și foarte multe litigii, chiar cu ANRM. Se poate discuta, vis-a-vis de prevederile actuale, ce este cu valabilitatea prevederilor licențelor? Când sunt valabile, când nu sunt valabile, cum se schimbă, când se schimbă? Și vreau să precizez că licența de concesiune este de fapt un contract privat, asta ar fi denumirea acestor licențe.

Deci statul pe o parte și titularul de licență pe de altă parte semnează o concesiune și fiecare are

niște drepturi și obligații. Și în derularea acestei licențe fiecare, practic, nu poate să facă unul ceva fără celălalt, așa gândim noi ca proprietari, ca oameni care lucrăm în acest domeniu.

Poate statul asupra titularului să schimbe ceva când titularul a făcut o investiție pe 20 de ani, să-i schimbe redevența, să-i schimbe taxele, să nu-i dea voie ca suprafața de teren care a exploatat-o să o dea undeva, să facă extindere? Sau numai statul are drepturi, să zică ai avut 2% dar acum noi avem nevoie la buget și facem 4-7%. Titularul va trebui să facă alt studiu de fezabilitate și să vadă dacă mai poate continua activitatea statul mărește aceste taxe.

MODULUL .IV

Domnul Ninel Păiajen, jurist

Agencia Națională pentru Resurse Minerale

Prima temă abordată înțeleg că ar fi una de interes și care s-a manifestat începând din 2007, respectiv inconsecvența soluțiilor vis-a-vis de stabilitatea concesiunilor miniere. E o temă destul de amplă, aș vrea să punctez doar câteva elemente, în primul rând caracterul juridic că licența de concesiune, inclusiv permisul, este un contract administrativ. O să găsiți elemente în conținutul licenței care sunt și de natură privată, drepturile și obligațiile părților, dar sunt și de natură administrativă publică. De exemplu, într-un contract privat nici una din părți nu poate să constate și să sancționeze cu amendă partea contractantă, este un element de drept public ăsta. Sub aspectul conținutului, o să constatați că anumite drepturi și obligații, care în zona privată se negociază, în zona licenței de concesiune nu prea sunt foarte multe de negociat. Drepturile și obligațiile, de regulă, sunt pachetul prevăzut de lege și foarte puține sunt cazurile în care găsim drepturi sau obligații care nu le regăsim expres prevăzute în Legea minelor.

Raportul dintre părți, de asemenea, nu este unul de egalitate, din moment ce una din părți poate să constate anumite abateri, să amendeze

partea contractantă, este clar că nu discutăm de egalitatea părților în acest contract. Aceste două aspecte am vrut să le punctez, să arăt că nu vorbim de un contract privat, după cum nu vorbim nici de un contract strict administrativ, ci de fapt acest contract are elemente și private și administrative și că drepturile și obligațiile părților sunt stabilite prin lege și mai puțin pe calea negocierii.

Unul din elementele concesiunii miniere care se regăsește și în licență, transpus ca urmare a prevederilor din Legea minelor, este stabilitatea. Concesiunea minieră, ca și cea petrolieră, este reglată de două elemente de stabilitate, dat fiind faptul că sunt investiții pe termen lung, cu recuperări destul de greoaie. Unul din pilonii construcției concesiunii miniere este stabilitatea, stabilitate legislativă și stabilitate contractuală. Ele se manifestă, prima în art. 21 din legea actuală, care spune că **prevederile legale în vigoare rămân nemodificate pe toată durata concesiunii și art. 61 sau 60 în care elementele concesiunii rămân nemodificate pe toată durata acesteia**, cu alte cuvinte și contractul și legea rămân nemodificate.

Sunt două elemente cheie în concesiune dar care în practică nu sunt mulțumitoare nici pentru titular, nu sunt mulțumitoare nici pentru stat. Pentru că și titularii vor modificări, fiind vorba de un contract pe durată lungă, pe 20 de ani, inevitabil apar elemente care necesită modificarea, completarea contractului. Vezi produse miniere, vezi reduceri de perimetru, vezi transferuri de titulari și alte elemente care modifică contractul.

Pe de altă parte și statul intervine pe anumite aspecte, de regulă în zona de fisc mai mult, pe partea de taxe și redevențe.

Cu alte cuvinte, această stabilitate și legislativă și contractuală nu este nici generală și se pare că nu este nici de dorit între părți.

Una din concluziile personale ale prevederii este în sensul că trebuie regândite anumite puncte de flexibilitate pentru concesiune, elemente care sunt de interes și pentru stat și pentru titulari, ele trebuie identificate, discutate, trebuie puse în forma unui act normativ la nivel de lege, ocazie cu care, probabil, o parte din problemele cu care ne confruntăm acum și dumneavoastră și statul și

noi, până la urmă toți, o parte s-ar putea să-și găsească rezolvare.

Domnul Ionel Ureche: în primul rând un scurt comentariu, din păcate pentru agenții economici, până acum statul a cam respectat prevederile, pentru că nu se poate nici extinde perimetrul, nici transfera licența. Pe cealaltă parte, cel puțin în privința fiscalității, s-au schimbat foarte multe inclusiv la licențele publicate .

Cea ce vreau în schimb să vă întreb, să vă propun, că până la urmă am ajuns la concluzia că trebuie să venim și cu propuneri.

S-a discutat aici despre faptul că există 500, cel puțin, de licențe care au fost semnate și încă nu sunt publicate. Întrebarea mea este, dacă în forma actuală a legii este posibil să se dea o hotărâre de guvern, prin care toate licențele care au fost semnate, să se considere publicate? Pentru că degeaba așteptăm o nouă lege a minelor, pentru că aceasta nu va acționa și retroactiv deci aceste 500 de licențe care așteaptă să fie publicate, tot nu se vor rezolva.

Părerea mea este că s-ar putea crea un colectiv interministerial care să le analizeze, să vadă exact dacă îndeplinesc condițiile ca să fie publicate pentru că, probabil, unele dintre documente nu sunt actuale și să se dea o hotărâre de guvern să se publice, cel puțin să plecăm de la zero! Pentru că altfel o să discutăm și peste ani despre acele licențe și vă spun că suntem în situația penibilă în care trebuie să închidem perimetre miniere a căror licențe nefiind publicate nici nu au început încă. Am terminat exploatarea, s-a terminat resursa, ce facem?

**Domnul Dragoș Condrea, Direcția juridică
Secretariatul General al Guvernului**

În legătură cu proiectele de acte normative care se aprobă de Guvern, cum bine știți, există norme foarte stricte privind elaborarea acestora,

consultarea instituțiilor, avizarea și supunerea lor spre adoptare Guvernului.

În condițiile în care hotărârile care aprobă aceste licențe nu au primit toate avizele legale, în speță ultimul, cel de la Ministerul Justiției mai ales, nu putem să intrăm cu ele în Guvern.

Bineînțeles că există o preocupare față de această situație, sunt sute de astfel de licențe. Există varianta ca ele să fie reanalizate de ministerele avizatoare, în raport de concluziile care se vor detașa, probabil se va putea ajunge la introducerea unora în ședința de Guvern.

În prezent se lucrează la o flexibilizare a acestui proces, riguros și rigid în același timp, de elaborare și adoptare a proiectelor de acte normative și cred că se vor putea găsi soluții în sensul celor spuse de dumneavoastră.

Domnul Ionel Ureche: cu singuranță se va derula pe parcursul a câteva secole

Domnul Dragoș Condrea: Chiar săptămânile acestea lucrăm și vom definitiva o modificare a hotărârii 561/2009 care se referă la acest circuit al textului de când îl scrie până se pune pe masa Guvernului și dacă considerați oportun suntem deschiși la sugestiile dumneavoastră, pentru că aceste hotărâri se afișează pe site, fac obiectul unor consultări cu societatea, cu patronatele, cu sindicatele, cu toți cei interesați, suntem deschiși oricăror sugestii de îmbunătățire.

Domnul Ionel Ureche: nu considerăm oportun, considerăm necesar.

Domnul Laurențiu Bogatu: În proiectul de Legea minelor care nu a fost votată de plen, este prevedere clară ca licențele care se referă la roci utile să nu mai meargă până la avizarea de ministere, conform legii care stabilește condițiile de aprobare a hotărârilor de guvern și să fie până la nivelul președintelui ANRM.

Soluția este să urgentăm legea, dar o soluție mai bună este o ordonanță de urgență pe care dumneavoastră, care știu că sunteți la Direcția juridică de mai mult timp și acolo aveți un cuvânt de spus, să promovăm această ordonanță de urgență pentru rocile utile sau pentru cine se stabilește, să rămână competența la nivelul președintelui ANRM! Asta ar însemna că din cei 500 de licențe nepublicate, 300 ies printr-o ordonanță.

Domnul Ninel Păiajen: Imi permiteți să spun și eu două cuvinte în problema aceasta chiar dacă SGG-ul este autorizat. Dat fiind că

vorbim de zăcămintele, că vorbim de exploatare, fără implicarea unei autorități centrale în decizie, un organ de specialitate al administrației publice nu poate să hotărască.

Domnul Laurențiu Bogatu: ...dar nu fără...se poate pune o procedură...

Domnul Ninel Păiajen: O procedură prin care fie Guvernul, nu neapărat prin hotărâre, fie un element al Guvernului...

Domnul Laurențiu Bogatu: Haideți să propunem măcar, nu știu dacă o rezolvăm.

Domnul Dragoș Condrea: O astfel de inițiativă este bine venită. Un element care atâră foarte greu la această ordonanță de urgență și pe care Curtea Constituțională îl sancționează, după cum bine știți, este faptul că nu a fost conturată circumscrisă situația extraordinară de urgență care justifică modalitatea de reglementare. Înțeleg că în speța aceasta generală există o urgență cât casa. În aceste condiții, dumneavoastră puteți să veniți cu o propunere, cu o fundamentare, la ANRM, la SGG, la Ministerul Economiei, cu date cât mai multe, mai clare și în mod cert va fi luată în discuție.

Dacă veți interveni la norma primară, dacă legea va spune: până aicea aprobă președintele ANRM și de acolo Guvernul, discuția revine la circuitul actelor normative.

Domnul Ionel Ureche: de ce nu poate Ministerul Justiției să inițieze o astfel de lege?

Domnul Dragoș Condrea: Ministerul Justiției are o competență foarte tare: dă avizul de legalitate, deci el trebuie să primească proiectul de act normativ cu toate semnăturile celorlalte ministere, când îl primește îl analizează, nu pe fond, nu e competența lor pe fond, ci din punct de vedere al legalității, adică dacă cumva norma asta adaugă la normă de nivel mai înalt, dacă nu cumva există paralelism, dacă nu se încalcă drepturi fundamentale ș.a.m.d. Inițiativa trebuie să vină pe filiera instituțiilor de specialitate.

Domnul Ionel Ureche: eu vreau să clarificăm, spuneți să vină o inițiativă, la cine vă gândiți? Cine să o facă? Agentul economic, o asociație?

Domnul Dragoș Condrea: Asociația dumneavoastră poate să o facă...

Domnul Ionel Ureche: iertați-mă, ce șanse are o asociație, v-am spus și peste 5 ani tot așa o să discutăm...

Domnul Laurențiu Bogatu: ...am căpătat o promisiune domnule Ureche, am căpătat o promisiune că se poate rezolva

Domnul Alexandru Nicolici: ideea mie mi se pare salutară deși pe mine mă pune în afară de subiect, suntem un altfel de proiect care nu poate să intre în zona aceea!

Dar, ceea ce mi se pare că și fond, este necesitatea evidentă... pentru că blochează în proporție de 78% activitatea minieră. O astfel de ordonanță deblochează tot ce se cheamă roci utile, ca număr de licențe nepublicate, care nu au un impact național foarte mare la detaliu ci numai la ansamblu. Hotărârile de procedură sunt evidente, eu cred că în urma acestui Forum am mai câștigat ceva în afară de vizibilitate, avem și audiență, de la domnul Prim Ministru, domniile Secretar de Stat, celelalte ministere care au fost aici au zis, da, situația este critică, dați-i drumul.

Acum aflăm că există posibilitate legală care să putem fi băgați în seamă chiar dacă suntem nimeni pentru că nu mai acționează nimeni. Unde e patronatul din mineritul mare? Eu vă mulțumesc foarte mult că ați zis că se poate și dacă acesata este soluția, să ieșim noi ca asociație cu propunere legislativă, de data asta vă garantez eu ca președinte al Asociației Profesionale *Munții Apusenici* vom avea sprijinul cel puțin al ministerelor care au fost aici și asta nu spune puțin lucru, în a fi luat în considerare. Cred că pentru ANRM, să ai la îndemână un instrument din acesta, deblochează multe licențe.

Toată lumea consideră că vinovată este Agenția. Vine un instrument legislativ care îți dă în mână posibilitatea de relocare. Sunt convins că toți, și aici sunt vreo zece specialiști ANRM, inclusiv domnul director general, își doresc să dispună de un instrument cu proceduri complete. Noi ne vom mobilizași vom iniția această propunere, dar cer aicea ca moderatorul să fie aproape de noi, pentru ca procedurile să fie ok, că noi nu le știm chiar pe toate și dacă este așa...

Domnul Ninel Păiajen: da

Domnul Alexandru Nicolici: gata, a zis că da. Cred că noi trebuie să găsim soluții, asta este o mare soluție, vă mulțumesc, foarte mult, nu știam.

Domnul Alexandru Pătruți: Cred că totuși problema cu o ordonanță de urgență, pe lângă

faptul că este necesară justificarea urgenței, ar împărți categoriile de zăcăminte, care sunt proprietate publică a statului, în două categorii și ar trebui să avem o rațiune clară pentru care împărțim zăcămintele în două categorii.

Eu aș reveni la atribuțiile Ministerului de Justiție la avizarea licențelor. Până în 2007 nu au existat probleme privind avizarea de către Ministerul Justiției a licențelor. Marea majoritate a licențelor au fost adoptate înainte de 2007, dacă nu greșesc! Și majoritatea licențelor care sunt în curs de avizare sunt blocate la ministerul justiției. Dar Ministerul Justiției nu avizează legalitatea licenței sau a hotărârii de guvern ci avizează legalitatea procesului de avizare desfășurat până în momentul întocmirii licenței, și cred că aici este de fapt problema fundamentală unde ar trebui să găsim o soluție.

Nu licența în sine ridică probleme la avizare la Ministerul Justiției ci etapele premergătoare parcurse până la licență! Și aici ar trebui să ne gândim cum putem să acționăm pentru că e un palier foarte lung de timp de la începerea explorării, gândiți-vă că de multe ori sunt 7 ani, efectiv cât durează, după care se adaugă etapele de parcurgere. S-au făcut modificări legislative, sunt ilegalități în legea minelor, articole care au fost interpretate într-un fel de către Agenție și altfel de către Ministerul Justiției, de fapt domnul Păiajen poate să vă spună, cred că sunt două articole a căror interpretare blochează aceste licențe, avizarea acestor licențe. Și cred că trebuie să ne pregătim pentru un hop și mai mare, ne apropiem de perioada de expirare a 90% din licențele intrate în vigoare... în 2018.

Toate aceste licențe ar trebui prelungite și pentru prelungire trebuie tot o hotărâre de guvern și în cazul acesta, după ce în momentul de față nu mai avem activitate minieră, peste doi ani nu o să mai avem deloc! Astea sunt problemele fundamentale, aici se blochează cele două articole pe care două autorități ale statului le interpretează în mod diferit.

Domnul Laurențiu Bogatu: Vreau să fac o precizare, ajung la justiție toate documentele, trec pe la toate ministerele și Ministerul Justiției scrie: de ce a terminat explorarea cu 2 luni mai repede... și a trimis documentația înapoi! Vă rog frumos să nu râdeți, asta este situația, deci cu aștia ne confruntăm! Ce să zic de Agenție?

Agencia le ia subsuoară deși ar trebuie să se ducă la acela să-i spună: dacă a terminat mai repede, a făcut bine.

Domnul Ninel Păiajen: sunt câteva elemente în Legea minelor care ar trebui clarificate. Sunt texte care sunt susceptibile de a fi interpretate diferit, ceea ce a spus domnul Pătruți mai devreme este vorba de fapt despre termenul de 90 de zile în care titularul licenței de explorare care vrea să încheie licență de exploatare trebuie să solicite să se încheie această licență. În optica Agenției dacă formula cererea în 90 de zile era suficient, după aceea se elaborau documentațiile, se încheia licența. În optica Ministerului Justiției, în cele 90 de zile trebuia să facă cerere, să fie documentațiile făcute, să încheie licența. Este vorba că acest pachet de aproape 100 de licențe care sunt blocate încă din 2012.

Soluția este tot o intervenție legislativă, pentru că aceste controverse persistă de ani de zile și nu cred că se vor lămurii nici în cadrul forumului și nici la nivelul altor autorități, ca soluții juridice, ori am o modificare și o clarificare a textului legal...

Domnul Laurențiu Bogatu:-dar ne ajutați să o pui dumneata...

Domnul Ninel Păiajen: o să colaborăm cu toții...

Domnul Alexandru Nicolici: de aceea suntem aici, să găsim soluții...

Domnul Ninel Păiajen: ideea este că avem două soluții juridice fie o soluție juridică cum a fost cea de interpretarea a legii și a Ordonanței de Urgență 19 când în instrumentul de motivare s-a explicat clar ce trebuie să se înțeleagă prin sintagma care a născut probleme, fie a doua soluție dar puțin uzitată, o normă interpretativă, care să vină să înlocuiască ce se înțelege prin acel text și care face corp comun cu actul normativ de bază în mod retroactiv.

Sunt două soluții juridice, cineva trebuie să le analizeze și să hotărască dacă alege una, alta sau niciuna.

Domnul Dragoș Condrea: aicea e vorba de voință, trebuie să avem un material, un text, o justificare, nimic nu e mai rău decât când norma este neclară, aicea avem de a face, nu știu cine a făcut la 2003 această lege sau cum s-a intervenit dar, atâta timp cât ai cea mai mică undă de îndoială sau se poate interpreta într-un sens sau

altul, norma nu e bună, trebuie venit cu un text clar.

Eu am citit Constituția Republicii Federale Germania din '49, deci după război, dacă o citiți și dumneavoastră acum spuneți că a fost scrisă ieri, clară, la obiect, fără dubiu așa trebuie să facem să ajungem și noi.

Ne luptăm, e adevărat, cu chestiile astea, dar noi avem un talent extraordinar să ne scărpinăm după ureche să facem normele neclare și astea sunt efectele. Asta trebuie să facem, să umblăm la aceste norme care lasă loc de interpretare.

Veniți cu un text, veniți cu o fundamentare să o punem în dezbatere!

Noi avem în Guvern acum un Minister pentru Dialog Civic, minister care comunică foarte mult cu societatea civilă, cu organizațiile, vă puteți adresa acolo strict din punct de vedere al unui prim contact, asta este soluția în momentul de față, blocaj din care nu ieșim decât dacă schimbăm legea.

Domnul Laurențiu Bogatu: legea de care vorbeți dumneavoastră a fost scrisă de domnul Păiajen, de mine, de domnul Găbudeanu și încă de doi oameni care sunt pensionați. Din 2003 au trecut atâția ani, sigur că nu mai poate să cuprindă tot ce se poate întâmpla în acești ani...

Domnul Dragoș Condrea: da, viața a luat-o înaintea legii, de aceea legea trebuie actualizată, asta e ceea ce se poate spune în acest moment.

Domnul Laurențiu Bogatu: Da, vă spun că a fost avizată de Banca Mondială și de Fondul Monetar și de Uniunea Europeană.

Domnul Dan Onescu: am și eu o întrebare și o adresez domnului Păiajen. Există o Lege a minelor și norme de aplicare, nu? Eu cred că apariția normelor de aplicare la o lege, descalifică legea, o face neclară, pentru că o lege nu are nevoie de norme de aplicare ca să o aplice, părerea mea, că asta este o primă interpretare a unei legi și este o lege cu multe ambiguități.

Întrebarea mea este, normele de aplicare sunt în litera legii sau transced un pic peste lege sau sub lege în anumite situații? Și dacă da, nu mai ușor se pot modifica normele de aplicare pentru unele capitole care dor și care se pot rezolva în felul acesta?

Domnul Dan Condrea: În privința aceasta, în sistemele de drep ale țărilor avansate și oriunde în lumea asta, o lege este însoțită de normele de aplicare, deci avem legea și avem

hotărârea de guvern subsecventă care dă normele de aplicare. este o condiție esențială, corectă de aplicare a legii.

Normele de aplicare nu pot ieși din cadrul legii, în momentul în care a ieșit o normă de aplicare, adaugi la lege sau dai mai puțin decât spune legea, norma este eronată, deci: norma trebuie să respecte acest strict cadru legal al normei inițiale.

Eu știu ce spuneți dumneavoastră, nu poți să intervii pe norme ca să adaugi la lege sau să faci altfel decât spune legea, încerc să modifici ceea ce am spus de la început: încerci să modifice legea și se rezolvă situația.

Domnul Alexandru Nicolici: Întrebare: ați spus un lucru extraordinar: că putem să avem inițiativă legislativă! Acum întreb la concret: Asociația Profesională Munții Apuseni, a tuturor specialiștilor care s-au înscris și care lucrează numai pentru resurse minerale, poate să aibă această inițiativă legislativă și cui trebuie să o depună? Propunere!

Domnul Ninel Păiajen: Afirmția nu a fost că aveți inițiativă legislativă, deci a fost o invitație să propuneți! Inițiativă legislativă au numai ministerele și acele organe...

Domnul Alexandru Nicolici: OK, propunem! Cui propunem?

Domnul Ninel Păiajen... ori Ministerului de linie ori Agenției, în funcție de competența care urmează să o reglementeze acest proiect.

Domnul Dan Condrea... Și la unii și la alții

Domnul Alexandru Nicolici... Și unii și alții au zis că sunt de acord să facem „un grup parlamentar”, nici nu știu unde e Parlamentul!

Deci, când vom face acest lucru, și...și, pentru că trebuie să deblocăm! Situația este deja la peste 60% din activitate este blocaj soluția dumneavoastră se pare că e unica soluție, măcar, măcar atât...că aceasta este prima soluție concretă la o problemă gravă: să dăm în mână Agenției un instrument legal să funcționeze lucrurile. Atenție! La fundamentarea urgenței e simplu, împărțirea în două categorii a resurselor e o mare problemă.

Mulțumesc! Avem inițiativa și știm unde să o ducem... Avem inițiativa să facem o propunere!

Domnul Alexandru Pătruți: Acum vreo 10 ani, Uniunea Europeană și-a pus problema lipsei materiilor prime și de atunci a venit Directiva materiilor prime și a mineralelor critice. Vi se pare că în acești 10 ani a crescut activitatea

minieră în UE? Deloc! Discutăm! Și aș vrea, dacă domnul Nicolici este drăguț, să ne mai pună puțin rezultatele studiilor cu acele 10 elemente identificate ca fiind critice pentru activitatea minieră în Europa. O să constatăm că nici unul dintre aceste criterii, cu excepția costului forței de muncă, nu sunt de natură tehnico-economică... și nici financiară. Deci nu se pune problema că nu există tehnologie, nu se pune problema că nu există investitori, nu se pune problema că nu putem să sancționăm. Și pe primele două locuri, dacă o să ne uităm, sunt două elemente care clar țin de politic: este vorba despre legislație plus reglementare. Primul dintre impedimentul major, și de asta l-am adus în discuție, este „legislație minieră și reglementare” deci este elementul pe care trebuie acționat în primul rând. Și aici nu se poate acționa decât prin decizie politică și, atenție, nu sunt numai în România, sunt la nivelul Uniunii Europene!

Cel de-al doilea element este accesul la informație, ceea ce s-a discutat mai în detaliu mai devreme.

Și mai avem „percepția asupra activității miniere” care este influențată, până la urmă, tot prin decizii politice. Deci, practic la nivelul primilor trei factori importanți trebuie acționat numai prin decizie politică că altfel, partea tehnică și de specialiști nu apare, nu există, pentru orice zăcămintă există posibilități tehnice și financiare și forță de muncă pentru a fi exploatat, rămâne să se și facă.

Domnul Ionel Ureche: Cred că nu s-a realizat cât este de important accesul la resurse, accesul la terenurile care au resurse.

Haideți să ne gândim foarte clar: Statul a investit în rezervele omologate înainte de '89, s-au pus în evidență niște rezerve, s-au deschis chiar, vorbesc acum concret, niște cariere, au fost date decrete prin care s-au expropriat sau s-a schimbat destinația terenurilor, au început activitățile, au venit investitorii, au început să exploateze, au făcut niște investiții și ne trezim cu situația în care terenurile respective sunt retrocedate deși există articol foarte clar în Legea minelor care spune că atunci când se instituie o licență se anunță autoritățile locale. Există altă lege, care spune foarte clar că în cazul în care asupra respectivelor terenuri există restricții de genul o licență, autoritățile locale sunt obligate

să dea fie despăgubire, fie teren în altă parte, cu toate astea nu se respectă nimic.

Există, de asemenea, un articol în Legea minelor care spune că în termen de nu știu cât timp, autoritatea națională, respectiv ANRM-ul, trebuie să anunțe autoritățile locale care să introducă informația în planul de urbanism sau să țină cont. Avem nenumărate situații în care, în primul rând nu putem să dovedim dacă s-a întâmplat sau nu s-a întâmplat, adică nu știu dacă vreodată s-a pus în practică. Pentru că până la urmă tot vorbim de necesitatea de a schimba Legea minelor, dar măcar să o aplicăm, să o respectăm pe asta care o avem.

Gândiți-vă la situația absurdă: vorbim de a valorifica resurse, vorbim chiar de resurse strategice, dar de fapt nu avem nici un control asupra terenurilor, fiecare din resursele astea se află sub un anumit teren. E o problemă care blochează foarte mult. Sunt nenumărate perimetre cu rezerve omologate în care activitatea este blocată din acest punct de vedere și din câte am discutat nici măcar în noul proiect de lege a minelor nu prea se văd soluții pentru că aici iar e vorba de a pune în corelare o grămadă de instrucțiuni. Primarul va spune că autoritatea locală are dreptul să facă ce vrea ea cu terenul.

Concret: ce șanse avem ca măcar să încercăm să respectăm actuala lege, adică dacă legea spune că acolo unde există o licență nu ar trebui să se retrocedeze terenul, nu ar trebui să se schimbe destinația, cum facem? Că aici iar e vorba de prioritate legislativă, care dintre legi are prioritate asupra căreia? Legea minelor este o lege fundamentală cu toate astea o grămadă de legi, mă rog, nu de aceeași importanță, au prioritate asupra acestei legi.

Domnul Ninel Păiajen: Problema terenurilor este neclară, într-un fel. Cel puțin la palierul Legii minelor s-a instituit soluția așa zisă a „consensualismului” în sensul că proprietarul de teren, în consensul concesiunii miniere, dă soluția de a avea acces la acest teren. Sunt soluții instituite de art.6 din lege, soluții pe care și dacă nu le-ar fi instituit oricum existau, adică nu te oprea nimeni să vinzi, să schimbi. Excepția de la acest consensualism este soluția exproprierii care, de asemenea, e nefuncțională la anumite proiecte de calibru mic.

În momentul de față, alături de sistemul acesta al Legii minelor, au coexistat și coexistă și

sistemul de acces la terenuri instituit pentru NABUCO și în domeniul sistemului de transport gaze, în special partea de distribuție.

Soluția constă în faptul că prin lege dreptul de proprietate este limitat la anumite drepturi reale, respectiv niște drepturi de servitute, adică să ajungă în zonă sau să se treacă prin zonă, un drept de uz, adică să folosească terenul și un drept de suprafață, în sensul că să construiască pe teren. Și dreptul la anumite activități dacă sunt în perimetru. Toate sunt oneroase, în sensul că titularul plătește pentru ele, adică: trece-plătește, strică-plătește, construiește-plătește. Acest sistem este uzitat, din ce am văzut până acum, la proiecte de o anumită importanță, nu putem să venim să aplicăm dreptul de proprietate pentru o balastieră sau alte activități miniere minore. Adică de la un anumit calibru în sus, o exploatare de cărbune care o dată e strategică o dată nu mai e strategică, de uraniu, așa numitele substanțe strategice, cum s-a încercat o clasificare, se poate lua în discuție acest sistem de afectare a dreptului de proprietate privat, dar pentru unele chiar nu se justifică...

Domnul Ionel Ureche: vă rog să mă iertați, dar dacă e vorba să deschidem o carieră acum sau un perimetru, ok, ne încadrăm în aceste reguli. E clar trebuie să avem acces sau să cumpărăm.

Problema era de aceste investiții în care inclusiv regimul de proprietate, inclusiv schimbarea destinației din pădure s-a făcut odată, tocmai pentru că era un teren acolo, tot Statul român este și proprietarul, culmea este că există situații în care Statul român este proprietarul terenului și Statul român, deși eu am licență, organizează licitație și dă terenul unui agent economic care nu are licență! Deci despre ce vorbim? Eu nu mă refer de acum înainte, că e clar ce înseamnă dreptul de proprietate...

Domnul Ninel Păiajen: până la urmă este vorba de o reglementare unitară la nivelul Statului. Statul este constituit din mai multe autorități. Până la urmă cred că ăsta e rolul asociațiilor profesionale și a producătorului, să supravegheze legislația...

Din sală:... sigur că da...

Domnul Ninel Păiajen: ...pentru că azi acolo e pășune, mâine nu se mai face nimic sau e zonă protejată.

Dumneavoastră știți foarte bine situațiile în care că au venit minerii s-au apucat de minerit și au venit după aceea protectorii mediului și au instituit rezervații naturale, situri, zone din astea protejate unde nu mai poți să faci nimic. Este o abordare care excede Agenția, aceasta are și ea o felie de competențe. Aici discutăm de decizii care s-au luat fie în zona Ministerului Agriculturii, fie în zona Ministerului Mediului, deci Agenția nu poate să aibă o abordare unitară și să...mai ales că unele proiecte nici nu ajung pe la ANRM.

Domnul Laurențiu Bogatu: Din cele prezentate la Forumul de la Viena reiese că România nu prea se încadrează ca țară în care se pot face investiții. Și atunci, Asociația Profesională *Munții Apuseni* a luat la mână Legea Secretului de Stat și a Secretului de serviciu și ce am constatat: vedeți pe ecran Legea 182 care se referă la orice informațiile clasificare, clasa de secretizare. În stânga aveți informații secret de stat, prejudicii aduse la securitatea națională, nivel de secretizare, strict secret de importanță națională, strict secret și secret. Informațiile secret de serviciu: prejudiciul adus persoanelor juridice se stabilesc de către conducătorul persoanei juridice. Ce vedem la Legea 182, cap.III, art.31, al.3 – Informații secret de serviciu? Ne trimite la Dispoziții... Acces la informații și autorizare de la cap.I, Secret de stat, deci se aplică în mod corespunzător informațiilor secret de serviciu, deci capitolele respective nu le mai scrie ci te trimite aici. La informațiile secret de stat s-au făcut standarde naționale, HG 585 din 2002, acolo sunt și domnii care au semnat, în care se spune exact ce se întâmplă cu secretele de stat.

La secretele de serviciu s-a dat HG 781, tot din 2002, și ne spune: normele și protecția informațiilor clasificate în România. Deci, de la punctele a, b, c, d, e se aplică alea de la secretul de stat, iar jos este specificarea de ce trebuie secretul de serviciu să aibă regim de secret de stat. În situația asta, rezervele de nisip și pietriș, rezervele de calcar, rezervele de aur care sunt secret de serviciu, au regim de secret de stat.

Și așa am lămurit ce este cu informațiile, cu datele, cu potențialul geologic. Cine a stabilit toate astea? Ministerul Industriilor și Resurselor de la timpul respectiv, iar pentru secretul de serviciu le-a stabilit președintele ANRM. Soluții: prin Ordin al președintelui ANRM, aceste date,

informații și documente ale secretului de serviciu să fie scoase! Vă mulțumesc.

Domnul Alexandru Nicolici: pot să vă spun un lucru excepțional, legea-i lege și trebuie aplicată, când efectiv nu se poate aplica oamenii au găsit soluții. Scrie undeva: clasificarea informațiilor este făcută de emitent. Noi când am făcut cercetarea geologică nu am considerat secret de serviciu, că am făcut foraje sau altele și, timp de aproape 10 ani de zile, a primit de la noi ANRM-ul toate rapoartele, simple fără clasificare secret de serviciu.

Când am făcut studiul final de sinteză, de fezabilitate ni s-a spus că trebuie clasificat secret de serviciu. Și atunci am chemat serviciile specializate pentru transportul documentelor clasificate care, văzând volumul mare de documete, a refuzat să le preia și am fost obligați să le transportăm singuri. Deci există înțelegere pentru niște absurdități și s-a trecut peste ele dar să explicăm așa ceva investitorului străin este ceva absurd. Și dacă observăm că lucrurile se bat cap în cap cred că trebuie rezolvată problema.

Domnul Laurențiu Bogatu: Specificație: există procedură ca investitorul străin când vine trebuie să respecte ce e acolo.

Domnul Alexandru Nicolici: A trebuit să fac Biroul de documente secrete, cu ofițer de securitate. Am trimis o solicitare serviciilor, vă rog frumos, conform legii, să-mi acordeți consultanță. Nu am avut nici o problemă. Au venit și mi-au arătat ce trebuie să întocmim și cum, să trecem în fișă toate neamurile până la a nu știu câta spiță. După care am venit cu lista Bordului directorial al Companiei mamă... și au înțeles și cei de la servicii că nu pot să le solicite celor din Canada așa ceva. Și mai este ceva: utilizarea informațiilor în interesul Companiei, fără a le vinde, este posibilă dar, de facto, legea e prea limitată.

În altă ordine de idei, mi s-a reproșat că sunt optimist! Eu mă consider doar realist, pentru că realitatea de azi a depășit optimismul meu. Am zis că această întâlnire va avea măcar două rezultate: vom fi vizibili și reușim în altă formă să discutăm problemele noastre ca să găsim soluții. Doresc să vă spun, cel puțin eu am văzut, patru propuneri foarte concrete cu posibilitate de soluție astăzi. Ceea ce depășea orice așteptare a mea este faptul că aici suntem tot atâți câți am fost la început mai puțin prezidiul care s-a schimbat, este o altă victorie.

Faptul că s-au spus numai lucruri foarte importante arată o maturizare a noastră în găsirea de soluții.

După ce mulțumim domnilor Dan Condrea și Ninel Păiajen pentru moderarea acestui modul doresc ca cineva, oricine care dorește, să spună într-un minut, concluziile preliminare.

Domnul Gheorghe Popescu: Am fost foarte atent încă de la început și sunt unul dintre participanții încă de la prima ediție a Forumului Minier Român, mai puțin la cel organizat de Virgil Trofin!

Cinstit să fiu am venit cu o oarecare reținere la această ediție a Forumului. Sasha Nicolici, care mi-a fost și student și care, după părerea mea este prototipul geologului economist, în sensul că geologul economist trebuie să fie optimist prin structură. Am venit cu reținere, am citit programul și lista de invitați și mi-am adus aminte că la prima ediție abia am reușit să facem să vină câțiva directori... domnul președinte al ANRM abia la această ediție a venit... și mă gândeam că de pe acea listă sigur mulți nu vor veni. Când am văzut în prezidiu Vicepremierul, Secretarul general al Guvernului, președintele ANRM, m-am gândit: iată, este o șansă, alt vânt bate! Și atunci am stat aici, ținut în scaun. Sigur că e foarte greu să urnim bolovanul care a căzut și merge spre fundul gropii. Domnul Pătruți a enumerat primele două din criteriile din studiul discutat la Forumul de la Viena și a ajuns la a treia: atitudinea față de minerit. Aceasta este catastrofală, este cel mai mare rău care s-a putut face, în mintea noastră ca oameni care lucrăm în domeniu, ne-am gândit că mineritul este în groapă. Acum 2-3 ani zicea cineva de redeschiderea minelor, eram la Deva mă ocupam de Muzeul Aurului de la Brad... apropo să vizitați Muzeul Aurului cei care nu ați făcut-o... și i-am spus: ca să redeschizi o mină cheltuiești de cinci ori mai mult decât să deschizi o mină nouă. Întrebat de ziariști cum e cu mineritul am răspuns că noi, în situația în care suntem cu mineritul și geologia, numai un referendum național poate răspunde la întrebarea: vrem să valorificăm resusele minerale? Povestea asta că România nu este atractivă, nu știu cine a furnizat informațiile, probabil de la Institutul geologic... Poate că eu fac o pledoarie pro domo, dar e evident că România are resurse, măcar trei resurse: petrolul, sarea și aurul și mai adăugăm cuprul,

prin punerea în evidență, după anii '70, a structurilor porphyry copper. Dar nu ar trebui să rămânem aici, am rămas numai cu Roșia Poieni activă.

S-a spus aici că sunt probleme cu pregătirea cadrelor calificate. Să știți că în rândul studenților există un pesimism de nedescris și consider că acest lucru este legat tot de psihoza asta că nu ne mai trebuie minerit. **Dacă ne-ar privi cineva din afară și ar vedea că nu ne valorificăm resursele ar spune că nu suntem întregi la minte. Și totul se învâрте în jurul întrebării: țara asta vrea să-și valorifice resursele. Este ca și cu terenul agricol, eu întodeauna am zis că geologia și munca agricolă sunt cele două meserii primare ale omenirii.**

Deci, la întrebarea dacă avem zăcămintе, răspunsul este că avem, dar trebuie exploatate cu tehnologia și la exigențele economice și cu respectarea normelor de mediu. Deci din comisia ce se va constitui pentru a redacta documentul care va merge mai departe trebuie să facă parte specialiști din domeniul geologiei, mineritului, procesării, economiei, ecologiei și al dreptului. Vă mulțumesc!

Domnul Alexandru Nicolici: Concluziile le finalizăm în bibliotecă, la un mic prânz sub formă de bufet suedez, și vă rog ca la secretariat să spuneți ideile conclusive ale fiecăruia. Totul a fost filmat și se va transpune pe hârtie.

Tabel cu participanții la Forumul Minier Român 2016

Costin Grigore BORC, viceprim-ministru, ministrul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri
 Sorin Sergiu CHELMU, secretar general al Guvernului României
 Gheorghe DUȚU, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale
 Sorin GĂMAN, director general, Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri
 Viorel LASCU, secretar de stat, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
 Dorina MOCANU, director general, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
 Daniela PESCARU, secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice
 Dragoș CONDREA, direcția juridică, Secretariatul General al Guvernului
 Ninel PĂIAJEN, direcția juridică, Agenția Națională pentru Resurse Minerale
 Laurențiu BOGATU, consilier, Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri
 Mihai MIHĂIȚĂ, președinte Asociația Generală a Inginerilor din România

Aurel Gheorghe	Director	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Ciprian Constantina	consilier superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Valentin Călin	consilier superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Diana Bratu	consilier superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Mihaela Alexandru	consilier superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Daniela Mocanu	expert superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Pop Grigore	expert superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Cosmin Drăgănoaia	expert superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Gheorghe Garofil	expert superior	Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Florin Amarandei	manager mediu funciar	CRH Romania
Angela Bălănescu	membru fondator	Asociația Profesională Munții Apuseni
Teodor Brateș	redactor Univers ingineresc	Asociația Generală a Inginerilor din România
Nicolae Bud		
Carmen Buzan	secretariat	Asociația Generală a Inginerilor din România
Florin Catrina	șef proiect geologic	SC Samax Romania SRL
Maria Gherghina Catrina	inginer geolog	
Cristina Crapea	manager de mediu	Xannat Minerals
Liliana Daju		Asociația Profesională Munții Apuseni
Gabriela Dobrotă	administrator	S.C. AFRICAN CONSOLIDATED RESOURCES
Florentina Dragomirescu	tehoredactor Univers Ingineresc	Asociația Generală a Inginerilor din România
Laslo Faur Alexandru	geolog șef	SC BEGA MINERALE INDUSTRIALE SA
Mara Florean	asistent manager	CMC
Victor Florean	director general	CMC
Dumitru Fodor	profesor universitar	Academia de Științe Tehnice
Bogdan Găbudeanu	consilier	Deva Gold SA
Ioan Ganea	director editură	Asociația Generală a Inginerilor din România
Jack Goldstein	director programe de cercetare	CMC
Sorin Halga	exploration manager	SC Samax Romania SRL
Florentina Ilioni		Asociația Profesională Munții Apuseni
Dan Ionescu	serviciul administrativ	Asociația Generală a Inginerilor din România
Paul Ivășcanu	exploration manager	Deva Gold SA
Alexandru Jugănar	șef departament resurse minerale-agregate	HEIDELBERGCEMENT ROMANIA SA

Matei Lucian	profesor universitar
Mircea Mănescu	director tehnic
Sanda Manescu	director executiv
Gelu Agafiel	
Mărăcineanu	director general
Dorin-Constantin Adam	șef departament tehnic-producție
Ion Marin	fotoreporter Univers ingineresc
Sorin Mihai	expert
Daniel Nicolae	serviciul administrativ
Alexandru Nicolici	președinte
Novac Bela Tibor	director general
Dan Onescu	administrator
Filip Onescu	director explorare și geofizică
Claudiu Orbeci	director agregate
Alexandru Pătruți	consilier
Emilia Pătruți	director mediu și resurse minerale
Andreia Petcu	manager reabilitări
Andreea Ploesteanu	departament relații-organizare
Vasile Pop	inginer geolog
Gheorghe Popescu	profesor universitar
Ionut Predoiu	
Amuliu Proca	redactor Univers ingineresc
Cristina Puican	secretar general
Eugen Schvartz	manager cariere
Vasile Serețan	director
Adrian Stana	
Nicolae Stanca	director general
Petre Stoica	financial controller
Carmen Tangreanu	serviciul administrativ
Vergil Țoniș	producție-difuzare Univers Ingeresc
Sorin Udubașa	
Gheorghe Udubașa	membru corespondent al Academiei
Ionel Ureche	manager dezvoltare resurse minerale
Ioan Călin Vedinaș	inginer miner
Călin Visarion	administrator
Sorin Voicilă	key account manager
Aurelian Voicu	consilier Tehnic
Marius Zlăgnean	

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI

ECOTERRA ING SRL

ECOTERRA ING SRL

Compania Națională a Uraniului

Compania Națională a Uraniului

Asociația Generală a Inginerilor din România

IMRR

Asociația Generală a Inginerilor din România

Asociația Profesională Munții Apuseni

SC BEGA MINERALE INDUSTRIALE SA

Hybrid Energy SRL și Derivate Energy SRL

SC BELEVION

HEIDELBERGCEMENT ROMANIA SA

Romaqua Group S.A și Patronatul APEMIN

Romaqua Group S.A și Patronatul APEMIN

CRH Romania

Asociația Generală a Inginerilor din România

S.C. AFRICAN CONSOLIDATED RESOURCES

Universitatea București, Societatea de Geologie Economică

CE Oltenia - Divizia Minieră

Asociația Generală a Inginerilor din România

Asociația Generală a Inginerilor din România

SC MARMOSIM SA

SC VAALIT SRL Lugoj

Asociația Profesională Munții Apuseni

Deva Gold SA

Xannat Minerals

Asociația Generală a Inginerilor din România

Asociația Generală a Inginerilor din România

Societatea de Geologie Economică

Societatea de Geologie Economică

CRH Romania

Deva Gold SA

SC BELEVION

Bergerat Monnoyeur SRL

Compania Națională a Uraniului

INCDMRR

COMUNICAT DE PRESĂ

21 APRILIE 2016

Costin Borc, viceprim-ministru, ministrul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri a dezbatut ieri la Forumul Minier Roman viitorul mineritului românesc prin prisma necesității elaborării unei strategii pe termen lung, care să țină cont de principiile de dezvoltare comune cu Uniunea Europeană, dar care este necesar să fie armonizată și corelată cu celelalte prevederi din legislația românească incidentă cu Legea minelor. “România este interesată în tot ceea ce face să-și alinieze comportamentul la standardele proprii comunității europene din care face parte, să garanteze cetățenilor săi o existență demnă și prosperă, fiind de datoria noastră să gestionăm eficient și responsabil resursele minerale”, a afirmat Viceprim-ministrul Borc.

În context, a prezentat aprecierea Prim-ministrului Dacian Cioloș pentru organizarea forumului minier precum și susținerea pentru relansarea mineritului, care trebuie așezat pe baze moderne și profitabile astfel încât să asigure dezvoltarea durabilă a sectorului. Totodată, viceprim-ministrul Borc a insistat asupra faptului că trebuie create premise favorabile pentru investitori și pentru găsirea unor soluții care să elimine barierele birocratice,

în așa fel încât să se poată relansa activitatea în domeniul exploatarei resurselor. De asemenea, Costin Borc a menționat că prin modificarea legislației se va putea relua exploatarea unor perimetre închise cu posibilitatea creării unor noi locuri de muncă. Prezent la lucrările Forumului, secretarul general al Guvernului României, Sorin Sergiu Chelmu, a precizat, de asemenea, că mai mult ca oricând, sectorul industriei miniere din România trebuie să reprezinte un segment deosebit de important, menit să susțină cât mai activ dezvoltarea economică a țării prin furnizarea unei game variate de produse miniere, utilizate ca atare sau ca materii prime. “Strategiile pe care Guvernul le are în derulare sau în stadiu de proiect vor ține în principal seama de promovarea creșterii și prosperității interne; consolidarea politicilor privind resursele minerale; securizarea furnizării de materii prime, prioritar din producția internă; reducerea impactului asupra mediului și nu în ultimul rând îmbunătățirea imaginii țării noastre cu privire la potențialul de materii prime minerale pe care încă putem să îl punem în valoare”, a precizat Sorin Chelmu.

Lucrările Forumului Minier Roman s-au încheiat cu o serie de concluzii care vor fi analizate pentru identificarea de soluții în cadrul unui Grup de lucru ce va fi înființat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.